การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิตศึกษา

โดย
นายสุปรีติ อังศวานนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิตศึกษา

โดย
นายสุปรีติ อังศวานนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

GRADUATE HORN RECITAL

By

MR. Supreeti ANSVANANDA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Music (Music Research and Development)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิตศึกษา
โดย	สุปรีติ อังศวานนท์
สาขาวิชา	สังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. ยศ วณีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. พรพรรณ บรรเทิงหรรษา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. ยศ วณีสอน)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาวไล ตันจันทร์พงศ์)

56701317 : สังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
คำสำคัญ : การแสดงเดี่ยว / ฮอร์น

นาย สุปรีติ อังศวานนท์: การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. ยศ วณีสอน

การแสดงเดี่ยวฮอร์นในครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดุริยางคศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสังคีตวิจัยและพัฒนา คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงจากยุคสมัยคลาสสิก โรแมนติคและยุคปัจจุบัน ในการแสดงครั้งนี้โดยบทเพลงดังกล่าวได้แก่

1. Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV. 447 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

2. Nocturne for Horn and Piano Op.35 No. 10, ประพันธ์โดย Reinhold Glière

3. Appel Interstellaire, ประพันธ์โดย Olivier Messiaen

4. Trio for Violin, Horn and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen

การแสดงเดี่ยวฮอร์นในครั้งนี้ได้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เวลา 18.30 น. สยามรัชดา ออดิทอเรียมห้างสรรพสินค้าฟอร์จูนทาวน์ ชั้นใต้ดิน การแสดงทั้งหมดใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมพักครึ่งการแสดง

จากการฝึกซ้อมผู้แสดงผู้แสดงค้นพบปัญหาในการแสดงบทเพลงโดยแบ่งเป็นสามหัวข้อดังนี้ 1. ปัญหาการหายใจ 2. ปัญหาทางด้านการเล่นเสียงสูง 3. ปัญหาทางด้านการแสดงเทคนิคการปิดมือของฮอร์น 4. การฝึกซ้อมและศึกษาเนเซอร์รัล ฮอร์น โดยการแก้ปัญหานั้นได้ศึกษาหาแนวทางการซ้อมโดยใช้ตำราและแบบฝึกหัดของอาร์โนลด์ จาคอบ (Arnold Jacob) จอง บัปติสต์ อาร์บัน (Jean Baptiste Arban) และเจมส์ แสตมป์ (James Stamp) และความรู้ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการแสดงเดี่ยวฮอร์นและเครื่องลมทองเหลือง เพื่อค้นหาหนทางการเล่นที่ถูกต้องตามความต้องการของผู้ประพันธ์

56701317 : Major (Music Research and Development)
Keyword : HORN RECITAL / HORN

MR. SUPREETI ANSVANANDA : GRADUATE HORN RECITAL THESIS ADVISOR : D.M.A. YOS VANEESON

The Graduate Horn Recital is part of the fulfillment of Faculty of Music, Silpakorn University. The researcher selected pieces from Classical, Romantic and contemporary time period. These selected pieces are (1). Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV. 447 by Wolfgang Amadeus Mozart (2). Nocturne for Horn and Piano Op.35 No. 10 by Reinhold Glière (3). Appel Interstellaire by Olivier Messiaen (4). Trio for Violin, Horn and Piano by Eric Ewazen

The performance took place at Siam Ratchada Auditorium, Fortune Town Shopping Center, underground floor on November 6, 2015 at 6.30 PM. and the duration of the concert was approximately 1 hour and 30 minutes including intermission.

From the period of preparation and practice before the performance, the performer discovered several problems required to perform these selected pieces. There are three problematic areas of horn's playing technique such as breathing, high register playing and stopped horn playing and applied natural horn technique. By studying the exercises and method of Arnold Jacob, Jean Baptiste Arban, James Stamp and other experts in the field, led to the appropriate way to solve the problems and a successful performance regardiong to the original intention of the composers.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์และการสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ยศ วณีสอน ที่ได้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยมาโดยตลอด และผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร. พรพรรณ บรรเทิงหรรษา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาวไล ตันจันทร์พงศ์ ที่ได้ให้เกียรติมาเป็นคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ศิริพงษ์ ทิพย์ธัญ อาจารย์ประจำวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต และ ดร. พรพรรณ บรรเทิงหรรษา ที่ได้ให้เกียรติมาร่วมแสดงในการแสดงเดี่ยวฮอร์นบทเพลง Trio for Violin, Horn and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen และขอขอบพระคุณ อาจารย์ สุมิดา อังศวานนท์ ที่ให้เกียรติมาร่วมเล่นเปียโนในบทเพลง Horn Concerto No. 3 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

ขอขอบพระคุณ อาจารย์นิพัต กาญจนะหุต และอาจารย์ ยศ วณีสอน ที่ช่วยสละเวลามาเป็นกรรมการและชมการแสดง

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่สละเวลาตอบคำถามและให้ความรู้กับผู้วิจัยและสามารถนำมาช่วยในการซ้อมและแสดงได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนอาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะดุริยางคศาสตร์ ลูกศิษย์และผู้ชมที่ให้เกียรติมาชมการแสดง และขอขอบกราบขอบพระคุณคุณพ่อ สุรพันธ์ อังศวานนท์ และ คุณแม่ สุมิตรา อังศวานนท์ ที่ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด จนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์

สุปรีติ อังศวานนท์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญ ..... ช

สารบัญตาราง ..... ญ

สารบัญภาพ ..... ฎ

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา 1

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา 2

1.3 สมมติฐานการศึกษา 2

1.4 ขอบเขตการศึกษา 2

1.5 ขั้นตอนการศึกษา 3

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 3

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 4

2.1 ประวัติความเป็นมาของฮอร์น 4

2.2 การพัฒนาของเครื่องดนตรีฮอร์น 5

2.2.1 ฮอร์นที่ใช้ในการแสดงออร์เคสตรา (Orchestral Horn) 5

2.2.2 ฮอร์นที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว (Cor Solo) 6

2.2.3 ช่วงเสียงของฮอร์น (Instrument Range) 8

2.3 รูปแบบการนำเสนอและบทเพลงที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว 8

2.3.1 เพลง Concerto for Horn and Orchestra in Eb KV.447 โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท 8
2.3.2 เพลง Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10 ประพันธ์โดย ไรนโฮลด์ เกลียร์ 10
2.3.3 เพลง Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน 13
2.3.4 เพลง Trio for Violin, Horn and Piano โดย อีริค อีเวเซน 14
2.4 เทคนิคการบรรเลงฮอร์น 16
2.4.1 การหายใจที่ถูกต้องในการเล่นเครื่องลมทองเหลืองและฮอร์น 16
2.4.2 การเล่นเสียงสูง 17
2.4.3 การแสดงเทคนิคสมัยใหม่ของฮอร์น 17
2.4.4 การฝึกซ้อมเนเชอรัลฮอร์น 18
2.5 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้อง 20
2.5.1 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับเครื่องลมทองเหลือง 20
2.5.2 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเล่นของฮอร์น 20
2.5.3 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับการหายใจ 20
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 20
2.6.1 งานวิทยานิพนธ์ 45 Concert Etudes on the Theme of Richard Strauss, Gustav Mahler and Johannes Brahms โดย Brett Edward Miller. 20
2.6.2 งานวิทยานิพนธ์ The French Horn in Eighteenth Century Germany: Its Technique, Physical Construction and Its Influence in the Horn Music of England 22
2.6.3 งานวิทยานิพนธ์ กระบวนการฝึกซ้อมดนตรี (กลุ่มเครื่องลมไม้) กรณีศึกษา: นักเรียนชั้นเตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหิดล 23
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย 25
3.1 ศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสร้างองค์ความรู้ในงานวิจัย 25

3.2 วิเคราะห์ข้อมูล 26
3.3 การฝึกซ้อม 26
3.4 การจัดแสดงเดี่ยวฮอร์น 26
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 28
4.1 บทวิเคราะห์เพลง 28
4.1.1 บทวิเคราะห์เพลง Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV.447 ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท 28
4.1.2 บทวิเคราะห์เพลง Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10 ประพันธ์โดย ไรน์โฮลด์ เกลียร์ 29
4.1.4 บทวิเคราะห์เพลง Trio for Violin, Horn and Piano 31
ประพันธ์โดย อีริค อีเวเซน 31
4.2 ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา 32
4.2.1 เพลง Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV.447 ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท 32
4.2.2 เพลง Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10 ประพันธ์โดย ไรน์โฮลด์ เกลียร์ 33
4.2.3 เพลง Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน 35
4.2.4 เพลง Trio for Violin, Horn and Piano ประพันธ์โดย อีริค อีเวเซน 39
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 42
5.1 สรุปผลการวิจัย 42
5.2 อภิปรายผล 43
5.3 ข้อเสนอแนะ 44
รายการอ้างอิง 45
ประวัติผู้เขียน 47

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แสดงแบบฝึกหัดการหายใจของ Arnold Jacob 16

ตารางที่ 2 การกดนิ้วคีย์ Bb เพิ่มเติมสำหรับเสียงสูงของ James Boldin 36

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ฮอร์นที่ใช้ทำการแสดงในออเคสตรา (Orchestral Horn)..... 6

ภาพที่ 2 ฮอร์นที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว (Cor Solo) 7

ภาพที่ 3 อนุกรมฮาร์โมนิกส์ของฮอร์น (Harmonic Series)..... 7

ภาพที่ 4 ช่วงเสียงของฮอร์นในการบันทึกโน้ตในทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Notation) 8

ภาพที่ 5 แบบฝึกหัดของ James Stamp หน้า 5..... 17

ภาพที่ 6 แสดงบทเพลง Horn Concerto No. 3 in Eb K. 447 ห้องที่ 28 - 36..... 18

ภาพที่ 7 แสดงบทเพลง Horn Concerto No. 3 in Eb K. 447 ห้องที่ 144 - 154 19

ภาพที่ 8 แสดงบทเพลง Horn Concerto No. 3 in Eb K. 447 ห้องที่ 156 - 167 19

ภาพที่ 9 ทำนองหลักของเพลง Nocturne for Horn and Piano ประพันธ์โดย R. Gliere 29

ภาพที่ 10 แบบฝึกหัดการตัดลิ้นหมายเลย 15 ประพันธ์โดย Oscar Franz ห้องที่ 1 - 25..... 33

ภาพที่ 11 แบบฝึกหัด Warm Up III, Power Exercise หน้า 20..... 34

ภาพที่ 12 แสดงบทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 32 - 33 35

ภาพที่ 13 แบบฝึกหัดที่ 1 ของ James Boldin (Boldin)..... 36

ภาพที่ 14 แบบฝึกหัดของ Philip Farkas เรื่องความแม่นยำในการออกเสียงโน้ต หน้า 69 37

ภาพที่ 15 แบบฝึกหัดของ Carmine Caruso เรื่องความทนทานในการเล่น มีชื่อแบบฝึกหัดว่า The Six Notes (Landsman) 38

ภาพที่ 16 แสดงบทเพลง Trio for Violin, Horn and Piano ท่อนที่ 1 แนวไวโอลินห้องที่ 32 - 37 39

ภาพที่ 17 แสดงบทเพลง Trio for Violin, Horn and Piano ท่อนที่ 1 แนวฮอร์นห้องที่ 31 - 38. 39

ภาพที่ 18 แบบฝึกหัด Slur Exercises ของ James Stamp หน้า 21 40

ภาพที่ 19 แสดงบทเพลง Trio for Violin, Horn and Piano ท่อนที่ 2 แนวฮอร์น ห้องที่ 1 - 11.. 40

ภาพที่ 20 แสดงแบบฝึกหัด Arban แบบฝึกหัดที่ 30 41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ฮอร์น (Horn) เป็นเครื่องดนตรีที่มีการเล่นกันอย่างแพร่หลายในประเทศไทยมาเป็นระยะเวลานานจากการที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนและได้เดินทางไปสอนและแสดงในจังหวัดต่างและได้พบปัญหาจากการฝึกซ้อมฮอร์นของผู้เรียน และมีความเห็นว่าสามารถพัฒนาการสอนได้ดียิ่งขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ที่ได้พบเช่น การฝึกการออกเสียงที่แม่นยำ น้ำเสียงที่แม่นยำ (Intonation) (พันธุ์เจริญ, 2547) การหายใจที่ถูกต้อง การเล่นเสียงสูง การตัดลิ้น การใช้มือขวาสอดมือในลำโพงที่ถูกต้อง ตลอดจนการศึกษาความรู้จาก เนเชอรัลฮอร์น (Natural Horn) ดังนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงในการแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิต โดยเลือกวรรณกรรมดนตรี จากยุคคลาสสิก ยุคโรแมนติค จนถึงยุคสมัยศตวรรษที่ 20 บทเพลงเหล่านี้เป็นเพลงมาตรฐานที่ใช้ในโปรแกรมการแสดงทั่วโลก และมีความสำคัญสำหรับการสอบเข้าสถานศึกษาด้านดนตรีและวงออร์เคสตราในระดับนานาชาติ รวมทั้งเป็นการสร้างความนิยมในหมู่ผู้ฟังให้มากขึ้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงมาจัดเป็นการแสดง ดังนี้

1). Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV.447
ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart)
2). Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10
ประพันธ์โดย ไรน์โฮลด์ เกลียร์ (Reinhold Glière)
3). Appel Interstellaire
ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน (Olivier Messiaen)
4). Trio for Violin, Horn and Piano
ประพันธ์โดย อีริค อีเวเซน (Eric Ewazen)

โดยในแต่ละบทเพลงผู้วิจัยได้ค้นพบปัญหาต่าง ๆ ในการเตรียมการแสดง จึงได้ค้นคว้าวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาในการฝึกซ้อมบรรเลง โดยค้นคว้าจากแบบฝึกหัด ตำรา และการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ โดยรวบรวมข้อมูลจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาต่อยอดประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมและแก้ปัญหา จนสามารถนำมาแสดงเดี่ยวได้อย่างราบรื่นสม่ำเสมอ และสามารถสื่อสารกับผู้ชมได้ตลอดจนสามารถถ่ายทอดความหมายจากผู้ประพันธ์เพลงให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 ศึกษาประวัติความเป็นมาของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว ทั้งหมด 4 บทเพลงดังนี้

1). Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV.447

ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart)

2). Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10

ประพันธ์โดย ไรน์โฮลด์ เกลียร์ (Reinhold Gliere)

3). Appel Interstellaire

ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน (Olivier Messiaen)

4). Trio for Violin, Horn and Piano

ประพันธ์โดย อีริค อีเวเซน (Eric Ewazen)

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดในการฝึกซ้อม ซ้อมเตรียมตัวแสดงเดี่ยวฮอร์น จากการศึกษาและการฝึกซ้อม ผู้แสดงได้ค้นพบปัญหาที่เกิดขึ้นได้โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อดังนี้

1). ปัญหาการหายใจที่ถูกต้อง

2). ปัญหาการเล่นเสียงสูง

3). ปัญหาทางด้านการแสดงเทคนิคสมัยใหม่โดยเฉพาะการปิดมือ (Stopped Horn)

4). การศึกษาการเล่นเนเชอรัลฮอร์น

1.3 สมมติฐานการศึกษา

1.3.1 เข้าใจประวัติความเป็นมาและโครงสร้างของเพลงในการแสดงเดี่ยว

1.3.2 สามารถแก้ปัญหาในการฝึกซ้อมดังนี้

1). สามารถหายใจได้อย่างพอเพียงและสามารถแสดงประโยคเพลงได้ราบรื่น

2). สามารถเล่นเสียงสูงได้ง่ายและได้เสียงที่ไพเราะ

3). สามารถแสดงเทคนิคสมัยใหม่ของฮอร์นด้วยเทคนิคการปิดมือ (Stopped Horn) ได้ตรงกับความต้องการของผู้ประพันธ์

4). สามารถฝึกซ้อมเนเชอรัลฮอร์นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถนำความรู้มาปรับประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมฮอร์น

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตสำหรับเพลงที่ใช้ในการแสดงเดี่ยวในยุคคลาสสิกจนถึงยุคศตวรรษที่ 20 จำนวน 4 เพลงดังนี้

1). Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV.447
ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท ความยาว 15 นาที
2). Nocturne for Horn and Piano Op.5 No.10
ประพันธ์โดย ไรน์โฮลด์ เกลียร์ ความยาว 3.22 นาที

พักการแสดง 15 นาที

3). Appel Interstellaire
ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน ความยาว 7 นาที
4). Trio for Violin, Horn and Piano
ประพันธ์โดย อีริค อีเวเซน ความยาว 23 นาที

1.5 ขั้นตอนการศึกษา

1.5.1 รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จากหนังสือ ตำรา แบบฝึกหัด และสื่อที่เกี่ยวข้อง
1.5.2 รวบรวมข้อมูลและเทคนิคที่ต้องการนำมาใช้ในการเตรียมตัวซ้อมและแสดงเดี่ยว
1.5.3 ใช้ข้อมูลที่และนำมาประยุกต์ใช้ในการซ้อม
1.5.4 ทำการประชาสัมพันธ์และจัดการแสดงเดี่ยว
1.5.5 รวบรวมข้อมูลและนำเสนอพร้อมให้ข้อเสนอแนะ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบและเข้าใจถึงประวัติของเพลงและผู้ประพันธ์เพลง ความสำคัญ และ โครงสร้างของบทเพลงที่แสดง

1.6.2 สามารถแก้ไขปัญหาในการหายใจ การเล่นเสียงสูงและการใช้เทคนิคการปิดมือของฮอร์นอย่างเหมาะสมและการศึกษาเนเซอรัลฮอร์น เพื่อช่วยให้ทราบถึงการแสดงที่เหมาะสมกับยุคสมัยของเพลงและที่มาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดงเดี่ยว

1.6.3 สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญมาถ่ายทอดและประยุกต์ใช้กับการสอนและการแสดงบทเพลงอื่นต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติความเป็นมาของฮอร์น

นิยามทั่วไปของฮอร์น นั้นคือเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งในประเภทเครื่องลมทองเหลือง ทำด้วยโลหะ การกำเนิดเสียงเกิดขึ้นโดยการใช้ลมและการสั่นสะเทือนริมฝีปากเป็นกากำเนิดเสียง ตัวท่อมีความยาวประมาณ 15 ฟุต เป็นเครื่องดนตรีทดเสียงในกุญแจเสียง F (พันธ์เจริญ, 2547) เป็นเครื่องดนตรีมาตรฐานในวงดุริยางค์ซิมโฟนี[1]

ฮอร์นเป็นเครื่องดนตรีที่เก่าแก่ที่สุดเครื่องหนึ่งของโลกและมีการใช้เครื่องดนตรีนี้มาแต่โบราณ ฮอร์นในยุคแรกนั้นเป็นการนำเอาเขาสัตว์และตัดทางด้านแหลมของเขาสัตว์ ทำให้เกิดเสียงโดยการเป่า และการสั่นสะเทือนของริมฝีปากที่ใช้เป่าทำให้เกิดระดับเสียงที่แตกต่างกัน ในวัฒนธรรมของชาวยิวมีการค้นพบเครื่องดนตรีโบราณที่เรียกว่าโชฟาร์ (Shofar) มีการนำเอาเขาแพะมาทำเป็นเครื่องดนตรีและเป่าเพื่อให้เกิดเสียงดนตรีและใช้บรรเลงในพิธีทางศาสนาของชาวยิว นอกจากนี้ยังมีการค้นพบเครื่องดนตรีที่คล้ายคลึงกับตระกูลฮอร์นเป็นเครื่องดนตรีของประเทศในแถบแสกนดิเนเวียที่มีชื่อเรียกกันว่า ลูวร์ (Lur) ในประมาณศตวรรษที่ 6 ก่อนคริสตกาล มีลักษณะคล้ายแตรงอนขนาดใหญ่ เป็นเครื่องดนตรีโบราณที่ประดิษฐ์ขึ้นใช้ในการสงครามโดยใช้บรรเลงเสียงดังเพื่อข่มขวัญฝ่ายตรงข้าม

ในประเทศทางแถบทวีปยุโรปได้มีการค้นพบเครื่องดนตรีชนิดนี้ที่ผลิตด้วยทองเหลืองจำนวนมากและได้รับความนิยมในประเทศฝรั่งเศส และได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นพร้อมกันกับประเพณีในการล่าสัตว์ ในปี ค.ศ. 1636 นักวิชาการดนตรีจากประเทศฝรั่งเศสได้บันทึกไว้ในหนังสือ Harmonie Universelle ว่ามีฮอร์นอยู่ 4 ประเภทได้แก่ ฮอร์นขนาดใหญ่ (Le Grand Cor), ฮอร์นที่ขดหลายครั้ง (Cor a Plusiers Toursle), ฮอร์นที่ขดเพียงครั้งเดียว (Cor Qui n'a qu'un Seul Tour) และฮอร์นที่ใช้เรียกจากระยะไกล (Le Huchet) ฮอร์นที่มีชื่อว่า Cor de Chasse หรือ Trompe de Chasse ได้ถูกบรรจุอยู่ในประเภทสุดท้ายนี้ด้วย

---

[1] วงดนตรีที่ประกอบด้วยกลุ่มเครื่องดนตรีหลักครบทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเครื่องสาย กลุ่มเครื่องลมไม้ กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และกลุ่มเครื่องตี เป็นประเภทของการรวมวงที่มีเสียงสมดุลที่สุด สามารถบรรเลงบทเพลงประเภทซิมโฟนีได้

หลังจากนั้นไม่นานก็ได้มีการค้นพบว่ามีการนำเอาฮอร์นไปใช้ในการเล่นประกอบฉากละครและอุปรากรให้ได้เสมือนจริงมากขึ้น โดยเป็นการสร้างบรรยากาศของดนตรีที่เลียนแบบสถานการณ์จริงในป่า โดยมีบุคคลที่เป็นผู้ที่สนับสนุนให้ฮอร์นได้รับความนิยมคือ ท่านเค้าท์ ฟรานส์ อันโทน ฟอน ชปอร์ค (Franz Anton von Sporck) ที่มีชีวิตอยู่ในแคว้นโบฮีเมียและเยอรมัน ชปอร์คมีความชื่นชอบในการล่าสัตว์มากเป็นพิเศษ เมื่อเขาได้ยินเสียงของฮอร์นในการล่าสัตว์ที่ประเทศฝรั่งเศส จึงได้ส่งให้นักดนตรีสองคนในการปกครองไปศึกษาฮอร์น ได้แก่ เวนเซล สวีดา (Wenzel Sweda) และ ปีเตอร์ โรลิก (Peter Rollig) จนได้นำความรู้กลับมาพัฒนาและถ่ายทอดการเล่นฮอร์นให้เป็นที่แพร่หลายในโบฮีเมีย ออสเตรีย และเยอรมนี (Humphries, 2000)

ต่อมาเมื่อฮอร์นล่าสัตว์ได้รับความนิยมมากขึ้น ได้เกิดการพัฒนาโดยมีการบรรเลงด้วยระดับเสียงที่สูงขึ้นตามลำดับ เพราะโน้ตเสียงสูงนั้นมีฮาร์โมนิคที่ใกล้กัน จึงทำให้สามารถสร้างแนวทำนองที่ยากและซับซ้อนขึ้นได้ และเพื่อให้ฮอร์นสามารถเล่นในบันไดเสียงอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น นักประดิษฐ์จึงคิดค้นการนำเอา Crook มาใช้ และลดความยาวและความสั้นของท่อ เพื่อให้ฮอร์นระบบนี้สามารถเล่นได้หลากหลายบันไดเสียงมากขึ้น

เมื่อปี ค.ศ. 1760 นักฮอร์นที่มีชื่อเสียงชาวโบฮีเมียซึ่งเล่นดนตรีอยู่ในราชสำนักของเมืองเดรสเดน ชื่อ อันโทน เฮมเพล (Anton Hempel) ได้มีการคิดค้นเทคนิคชนิดใหม่ขึ้น คือการนำมือขวาใส่ในลำโพงของฮอร์น และการเปลี่ยนลักษณะการปิดปากลำโพงนี้เองสามารถทำให้ฮอร์นหรือเนเชอรัลฮอร์น สามารถมีลำดับเสียงทุกบันไดเสียงได้ตั้งแต่ต่ำที่สุดถึงสูงที่สุด ทำให้ฮอร์นได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องดนตรีสำหรับวงออเคสตราโดยสมบูรณ์ และนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของยุคคลาสสิก เช่น โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart) และฟรานส์ โยเซฟ ไฮเดิน (Franz Joseph Haydn) นักประพันธ์ทั้งสองท่านได้ประพันธ์คอนแชร์โตไว้มากมาย ที่หลงเหลือและแสดงกันอย่างแพร่หลายนั้นคือคอนแชร์โตโดยโมสาร์ททั้งสี่บทและไฮเดินสองบทด้วยกัน

2.2 การพัฒนาของเครื่องดนตรีฮอร์น

เมื่อฮอร์นยังไม่ได้มีการพัฒนาเป็นระบบวาล์วอย่างปัจจุบัน เครื่องดนตรีฮอร์นที่เป็นที่นิยมใช้ในยุคสมัยของโมสาร์ทนั้นมี 2 ประเภทได้แก่

2.2.1 ฮอร์นที่ใช้ในการแสดงออร์เคสตรา (Orchestral Horn)

ท่อที่ขดท่อแรกของออเคสตราฮอร์นสามารถเปลี่ยนได้ตามความสั้นและยาวของคีย์ที่ต้องการเริ่มตั้งแต่สั้นที่สุดคือ คีย์ C อัลโตไปจนต่ำที่สุดที่คีย์ Bb บาสโซ หรือ Bb เบส และตรงกลางของเครื่อง

นั้นมีท่อจูนเสียงอยู่ด้วย ออเคสตราฮอร์นนั้นเป็นที่นิยมมาตั้งแต่ยุคปลายบาโรคจนกระทั่งยุคคลาสสิกตอนปลาย

2.2.2 ฮอร์นที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว (Cor Solo)

ฮอร์นประเภทที่สองนั้นเริ่มมีการผลิตจาก ราอู (Raoux[2]) ในประเทศฝรั่งเศส ราอูเป็นเครื่องที่มีการนำท่อเปลี่ยนคีย์และท่อจูนเสียงนำมารวมอยู่ในท่อเดียว ดังที่กล่าวข้างต้นว่า ถ้าต้องการจะเล่นให้ได้คีย์ที่สูงมากนั้นตัวท่อต้องสั้นมาก และท่อที่สั้นจะให้เสียงที่แหลมเล็กและสว่าง และในทางกลับกันถ้าเป็นคีย์ที่ต่ำมากขึ้น ก็ต้องมีการนำมาใช้ท่อเปลี่ยนคีย์ที่ยาวขึ้น และท่อนั้นจะให้เสียงที่ทุ้มและต่ำ แต่จะมีข้อบกพร่องคือการขาดความชัดเจน (Ericson, 2558) ดังนั้นจะมีเพียงบางคีย์เท่านั้นที่นักดนตรีและนักประพันธ์นิยมเลือกใช้ในการแสดงและนำมาใช้ในการประพันธ์เพลงซึ่งได้แก่คีย์ G, F, E, Eb, และ D นักประพันธ์เพลงในสมัยของโมสาร์ทนั้นเชื่อว่าเสียงของฮอร์นที่มีความไพเราะสวยงามเหมือนเสียงมนุษย์มากที่สุดซึ่งเป็นผลมาจากเป็นสีสันของเสียงในคีย์ระดับกลางข้างต้นนั่นเอง

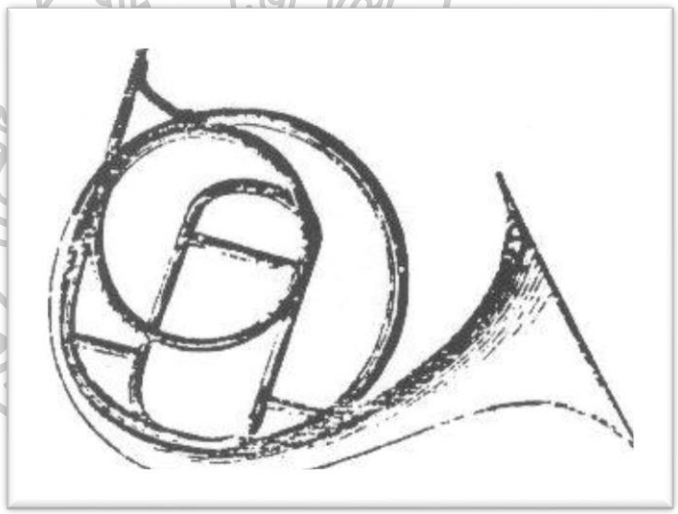

ภาพที่ 1 ฮอร์นที่ใช้ทำการแสดงในออเคสตรา (Orchestral Horn)

จากภาพวาดโดย Georges Kastner

ที่มา : (Kastner, 2001, p.14)

[2] Lucien Joseph Raoux (1753 - 1823) นักประดิษฐ์ฮอร์นที่มีชื่อเสียงชาวฝรั่งเศส

ภาพที่ 2 ฮอร์นที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว (Cor Solo)
ที่มา : (Gallay, 1988, p. 5)

ภาพที่ 3 อนุกรมฮาร์โมนิกส์ของฮอร์น (Harmonic Series)

ในการเล่นเนเชอรัลฮอร์นนั้นผู้เล่นสามารถเล่นโน้ตได้จำกัดและชัดเจนในระดับเสียงที่อยู่ในเสียงพื้นฐานของแต่ละคีย์ ซึ่งเป็นเสียงที่ไม่ต้องมีการสอดมือเข้าไปช่วยเปลี่ยนเสียงในลำโพง กล่าวคือเสียงพื้นฐานจะเล่นได้ชัดเจนมากกว่า แต่ว่ามีโน้ตพื้นฐานบางโน้ตที่มีคู่เสียงที่ใกล้กันเองมากและทำให้เล่นออกมาได้ไม่ชัดเจนเช่น Bb5, F#6 และ Bb6 ตามภาพประกอบ

นักฮอร์นเริ่มมีความสามารถที่จะเปลี่ยนเสียงที่นอกเหนือจากเสียงพื้นฐานโดยการสอดมือเข้าไปที่ลำโพงของเครื่องดนตรี โดยการปิดมือมากหรือน้อยจะได้เสียงที่สามารถเล่นบันไดเสียงทีละครึ่งเสียงได้แต่จะให้เสียงที่มีความชัดเจนมากน้อยต่างกันไป ดังนั้นนักประพันธ์เพลงที่มีความรู้ในด้านนี้จึงนิยมเลือกประพันธ์ส่วนสำคัญของเครื่องดนตรีฮอร์นโดยใช้ตัวโน้ตที่สำคัญพื้นฐานเป็น

องค์ประกอบหลัก และหลีกเลี่ยงจากการใช้โน้ตอื่น ๆ ที่มีการใช้เทคนิคการใช้มือมาประกอบมากเกินไป ดังนั้นนักประพันธ์ส่วนใหญ่จึงเลือกคีย์หลักของบทเพลงก่อนและเลือกใช้เครื่องดนตรีฮอร์นในคีย์เดียวกันเพื่อให้ได้เสียงโน้ตส่วนใหญ่ในอนุกรมฮาร์โมนิกส์แบบธรรมชาติที่ไพเราะและชัดเจน

2.2.3 ช่วงเสียงของฮอร์น (Instrument Range)

ฮอร์นเป็นเครื่องดนตรีที่มีช่วงเสียงที่กว้างมาก นักฮอร์นจำเป็นต้องมีความสามารถในการเล่นในช่วง 4 ออคเทฟจึงสามารถที่จะแสดงบทเพลงมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง บทเพลงที่ใช้ในการแสดงเดี่ยวฮอร์นครั้งนี้มีใช่วงเสียงที่ครบ 4 ออคเทฟเช่นกัน

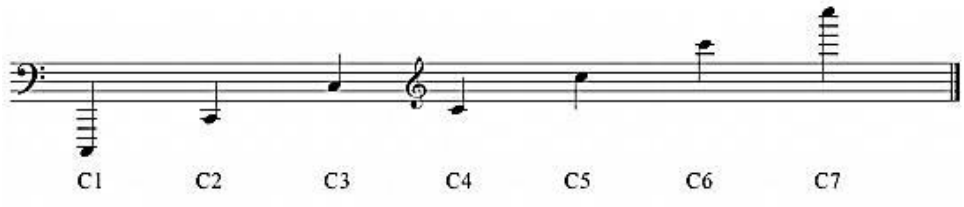

ภาพที่ 4 ช่วงเสียงของฮอร์นในการบันทึกโน้ตในทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Notation)

จากตารางแสดงให้เห็นถึงการบันทึกโน้ตสำหรับ ฮอร์นในคีย์ F (horn in F) ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยใช้การบันทึกโน้ตในทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Pitch Notation)[3] ในการการอธิบาย

2.3 รูปแบบการนำเสนอและบทเพลงที่ใช้ในการแสดงเดี่ยว

2.3.1 เพลง Concerto for Horn and Orchestra in Eb KV.447 โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท

โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart, 1756 - 1791) เป็นนักประพันธ์เพลงที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากว่ามีความเป็นเลิศในด้านการประพันธ์เพลงในทุก ๆ ด้านและที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในยุคคลาสสิก[4] เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเขาได้ประพันธ์เพลงประเภทโอ

---

[3] การบันทึกโน้ตหรือสัญลักษณ์ที่สามารถแสดงระดับเสียงนั้น ๆ (พันธ์เจริญ, 2547, น. 288)

[4] ยุคหนึ่งที่ดนตรีเฟื่องฟูมาก อยู่ช่วงประมาณปี ค.ศ. 1750 - 1830 เป็นยุคดนตรีที่อยู่ระหว่างยุคบาโรคและยุคโรแมนติค เน้นความเรียบง่ายและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเนื้อหาดนตรีและโครงสร้าง ไม่เน้นอารมณ์ความรู้สึก เป็นยุคที่ดนตรีประสานแนวได้รับการพัฒนาจนถึงจุดสูงสุด

เปรา[5] ที่เป็นที่นิยมไปทั่วทุกสังคมในยุโรปและทุกชนชั้น เพราะโอเปราของโมสาร์ทนั้นเนื้อหาสามารถเข้าใจได้ง่ายและหลายเรื่องเป็นเรื่องขำขันและไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นเหมือนสมัยก่อนหน้าเช่นยุคบาโรค[6]

จะเห็นได้ว่าในยุคสมัยของโมสาร์ทนั้นยังไม่มีการสื่อสารมวลชนที่พัฒนาไปมากและรวดเร็วอย่างปัจจุบันทำให้คนทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงบทเพลงได้มากนัก จำกัดเพียงแค่การไปชมโอเปร่าและการแสดงสดเพียงอย่างเดียว การที่จะสามารถรับอรรถรสทางดนตรีที่ผู้ฟังชื่นชอบในที่อยู่ของตนนั้นทำได้ยาก ดังนั้นสิ่งที่ทำได้สำหรับการที่จะบรรเลงเพลงของโมสาร์ทก็คือการเรียบเรียงเสียงประสานขึ้นใหม่โดยใช้เครื่องดนตรีที่ปุถุชนทั่วไปสามารถเล่นได้ที่บ้านหรือกลุ่มเล็กลง เช่น ฮาร์พซีคอร์ด (Harpsichord)[7] เปียโนกับนักร้องเดี่ยว หรือเพลงเชมเบอร์เครื่องสายวงขนาดเล็กหรือวงเครื่องเป่าขนาดเล็กเป็นต้น ในครอบครัวของโมสาร์ทเองนั้น บิดาก็เป็นนักแต่งเพลงและสามารถเล่นไวโอลินได้อีกด้วย ส่วนพี่สาวก็มีความสามารถทางด้านเปียโนและไวโอลิน ในครอบครัวที่มีความสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้หลายชนิดเช่นนี้เอง โมสาร์ทจึงมีประสบการณ์ในการเล่นดนตรีประเภทเชมเบอร์กับนักดนตรีที่เล่นเครื่องดนตรีหลากหลายโดยเริ่มจากในครอบครัว และเมื่อได้ไปแสดงคอนเสิร์ตในประเทศต่าง ๆ ทั่วยุโรป เขาก็ได้ซึมซับทั้งเทคนิคการเล่น แนวทาง และสีสันของเสียงเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ตั้งแต่ครั้งยังเยาว์วัย

เพื่อนสนิทของครอบครัวโมสาร์ทคนหนึ่งที่เป็นนักฮอร์นความสามารถเป็นเลิศที่โมสาร์ทประพันธ์คอนแชร์โตบทที่สามอุทิศให้ชื่อโจเซฟ อิกนาส ลอยท์เก็บ (Joseph Ignaz Leutgeb, 1732 - 1811) เป็นนักฮอร์นที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถเป็นอย่างมาก ทำให้นักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นทั้ง เลียวโปลด์ ฮอฟแมน (Leopold Hofmann, 1738 - 1793) หรือ แม้แต่โจเซฟ ไฮเดิน (Joseph Haydn, 1732 - 1809) ก็เคยประพันธ์เพลงประเภทคอนแชร์โตให้กับลอยท์เก็บมาแล้ว

---

[5] อุปรากร ละครร้องชั้นสูงในระดับคลาสสิกของชาวตะวันตก ถือเป็นสุดยอดของงานศิลปะเพราะเป็นการรวมศิลปะแขนงต่าง ๆ กันไว้ด้วยกัน.

[6] มาจากภาษาโปรตุเกส หมายถึงไข่มุกที่มีรูปร่างไม่สมประกอบ คำนี้เพิ่งใช้ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 หมายถึงดนตรียุคหนึ่ง เป็นยุคดนตรีระหว่างปี ค.ศ. 1600 - 1750 เน้นการประดับประดาโน้ตเพลงมีโครงสร้างที่ชัดเจนและเคร่งครัด

[7] เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดที่ได้รับความนิยมในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 16 - 18 เป็นที่มาของเปียโน กลไกภายในแตกต่างจากเปียโนและควาวิคอร์ด กล่าวคือสายลวดจะถูกดีดหรือดึง ไม่ได้ถูกตีด้วยค้อน

ทั้งสิ้น นอกจากเป็นเพื่อนของโมสาร์ทเองแล้วเขาก็ยังเป็นเพื่อนของบิดาของโมสาร์ทอีกด้วย ความสัมพันธ์ที่แนบแน่นเป็นระยะเวลาที่ยาวนานนั้นเนื่องจากทั้งครอบครัวของโมสาร์ทได้ทำงานร่วมกันกับวงออเคสตราของ อาร์คบิชอบของเมืองซาลส์บวร์กประเทศออสเตรียเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นที่เข้าใจกันว่าลอยท์เก็บเป็นนักฮอร์นที่โมสาร์ทชื่นชอบมากที่สุดเนื่องจากโมสาร์ทประพันธ์หลายบทเพลงให้อย่างต่อเนื่อง

ลอยท์เก็บ นอกจากเป็นนักฮอร์นที่มีเทคนิคการเล่นที่ยอดเยี่ยมแล้วยังมีคุณสมบัติที่สามารถบรรเลงเสียงที่ไพเราะ เปลี่ยนเสียงได้อย่างนุ่มนวลและมีน้ำเสียงหรือสำเนียง (Intonation)[8] ที่ไม่เพี้ยน และความสามารถที่จะบังคับปากให้เล่นระดับเสียงอาร์เปโจ[9] ได้รวดเร็ว ซึ่งเป็นวัตถุดิบทางดนตรีที่สำคัญในบทเพลงนี้ คอนแชร์โตของโมสาร์ทนั้นได้ประพันธ์มาอย่างสมบูรณ์ในหลาย ๆ ด้าน ครบทุกรสตามสมัยนิยมทุกประการ

2.3.2 เพลง Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10 ประพันธ์โดย ไรนโฮลด์ เกลียร์

เรนโฮลด์ โมริทเซวิช เกลียร์ (Reinhold Moritzevich Glière) เป็นนักประพันธ์เพลงชาวรัสเซียเชื้อสายเยอรมันและโปแลนด์ เกิดเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 1874 ที่เมืองเคียฟ ประเทศยูเครน มีชื่อเสียงจากการใช้ดนตรีพื้นฐานทำนองมาจากดนตรีพื้นบ้านของจักรวรรดิรัสเซียตะวันตก

เมื่อวัยเด็กเขาเริ่มประสบความสำเร็จจากการเป็นนักไวโอลินตั้งแต่เยาว์วัยและเป็นบุตรของช่างทำเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า ทำให้ที่บ้านของเขาเป็นที่พบปะสังสรรค์ของนักดนตรี ดังนั้นเมื่อเกลียร์ได้แต่งเพลงให้นักดนตรีเหล่านั้น ทำให้เพิ่มจำนวนผู้เล่นบทเพลงของเขาและเพิ่มจำนวนของผู้ที่ติชมวิจารณ์เพลงที่เขาแต่งไปด้วย เป็นสิ่งที่ช่วยผลักดันในความสำเร็จทางดนตรี ต่อมาได้ศึกษาต่อที่สถาบันดนตรีแห่งเมืองมอสโคว์โดยศึกษาการประพันธ์เพลงจากมิคาอิล อิโพลิทอฟ อิวานอฟ (Mikhail Ippolitov Ivanov, 1859 - 1935) ด้านการเรียบเรียงเสียงประสานกับอาเรนสกี้ (Anton Arensky, 1801 - 1906)

---

[8] ความเที่ยงตรงหรือความแม่นยำในการสร้างระดับเสียงที่ถูกต้อง รวมถึงการสร้างคุณภาพเสียงที่ดีด้วย เป็นคำที่ใช้ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขับร้อง

[9] หมายถึง โน้ตตัวที่ 1,3,5 ของคอร์ดธรรมดา หรือโน้ตตัวที่ 1, 3, 5, 7 ของคอร์ดทบเจ็ด ซึ่งเล่นเรียงกันทีละตัวตามลำดับจากต่ำไปสูงหรือจากสูงไปต่ำ

งานประพันธ์ในยุคแรกของเกลียร์นั้นมีท่วงทำนองที่จับใจและจังหวะที่เป็นอิสระ มีสีสันที่น่าสนใจและเข้าถึงอารมณ์อย่างลึกซึ้ง ดนตรีของเขาทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับขนบธรรมเนียมประเพณีการแต่งเพลงที่ยิ่งใหญ่ของประเทศรัสเซีย โดยมีเพลงที่น่าสนใจอาทิ เพลง Romances ที่แต่งขึ้นในยุคแรก ๆ ซิมโฟนี และ บทประพันธ์ประเภทเชมเบอร์มิวสิคที่เป็นเซคซ์เท็ต[10] (Sextet) ต่อมาได้รับการเรียบเรียงแก้ไขโดยเบลเยฟ (Vladimir Belyaev, 1909 - 1990)

เกลียร์จบการศึกษาด้วยการประพันธ์อุปรากรเรื่อง Earth and Heaven โดยนำเนื้อเรื่องมาจากบทประพันธ์ของลอร์ด จอร์จ กอร์ดอน ไบรอน (George Gordon Byron, 1788-1824) ในเรื่องเดียวกัน หลังจากนั้นเขาได้รับตำแหน่งเป็นผู้สอนวิชาการประพันธ์เพลงที่โรงเรียนดนตรีนีซิน ในเมืองมอสโคว์ หน้าที่การงานนี้ทำให้ไม่สามารถสละเวลาในการแต่งเพลงได้มากนัก อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นไม่นานเขาได้ประพันธ์เพลง ซิมโฟนีบทที่สองที่อุทิศแด่เซร์เก คุตเซอร์วิตสกี (Serge Koussevitzky, 1874 - 1951) และผลงานดนตรีสำหรับวงออเคสตราอีกมากมาย

หลังจากนั้นเกลียร์ได้เดินทางไปเรียนด้านการควบคุมวงกับออสการ์ ฟรีด (Oskar Fried, 1871-1941) ที่เมืองเบอร์ลินเป็นระยะเวลาหนึ่งปีใน ค.ศ. 1907 ทำให้เขาได้มีความนิยมเพิ่มมากขึ้นในฐานะวาทยากรของเพลงประเภทซิมโฟนี

บทเพลงที่ทำให้เขามีความสำเร็จมากที่สุดคือซิมโฟนีบทที่สาม “อิลย่า มูโรเมทซ” (Ilya Murometz) บทเพลงนี้ได้ประสบความสำเร็จสูงสุดในประเทศอเมริกาเพราะได้รับเลือกให้บรรเลงโดยวาทยากร เลียวโปล สตาคอฟสกี (Leopold Stokowski, 1882 - 1977) ผู้มีชื่อเสียงอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ได้รับการยอมรับและประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ

จากปี ค.ศ. 1913 ถึง 1920 เกลียร์ได้รับเลือกให้เป็นผู้บริหารวิทยาลัยดนตรีแห่งเมืองเคียฟ (Kiev Conservatoire) ด้วยความต้องการที่จะชำระบทเพลงของประชาชนชาวรัสเซียและต้องการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐด้วยการศึกษาบทเพลงพื้นบ้านที่เป็นที่นิยมของประเทศรัสเซีย

หลังจากนั้นเขาได้ย้ายไปที่เมืองบาคู (Baku) ซึ่งเป็นเมืองหลวงของรัฐอาเซอร์ไบจาน (Azerbaijan) และได้ศึกษาดนตรีในละแวกทะเลแคสเปี้ยน ด้วยแนวคิดเช่นนี้เองจึงได้ตัดสินใจที่จะแต่งบทเพลงอุปรากรดนตรีของประเทศอาเซอร์ไบจาน โดยที่ได้เลือกเนื้อเรื่องนิทานพื้นเมืองจาก

---

[10] ประเภทหนึ่งของดนตรีเชมเบอร์ 1. บทเพลงกลุ่มหก บทเพลงสำหรับนักดนตรี 6 คน

ศตวรรษที่ 16 โดยเล่าเรื่องราวของตัวละครหญิง Shah-Senen และตัวเอกคู่รัก Ashug Kerib เกลียร์ได้แต่งอุปรากรบทนี้สำเร็จเมื่อปี ค.ศ. 1925 และได้แสดงเป็นครั้งแรกที่โรงละครแห่งชาติ (Theatres of the Republic) และต่อมาได้แสดงเป็นครั้งแรกของเมืองมอสโควในปี ค.ศ. 1938 ที่มหกรรมดนตรีและศิลปะของอาเซอร์ไบจาน

หลังจากนั้นเกลียร์ได้ให้ความสนใจกับการวิจัยดนตรีของประเทศอุซเบกิสถาน โดยได้ประพันธ์ละครร้องเรื่อง Gulsara และเรื่อง Leili and Medjnum นอกจากนั้นยังมีบทเพลงบัลเล่ต์จากบทกลอนเรื่อง Zaporozhstsy โดยใช้ดนตรีประจำประเทศยูเครน บทเพลงจากบัลเล่ต์เรื่อง Red Poppy และบทเพลงโหมโรงในเรื่อง Friendship of Peoples ซึ่งประพันธ์ขึ้นในโอกาสครบรอบห้าปีของรัฐธรรมนูญของสตาลิน อุปรากรเรื่อง Rachel โดยนำเอาเนื้อเรื่องมาจากบทประพันธ์ของ Guy de Maupassant เรื่อง Mademoiselle Fifi โดยเน้นเรื่องความเกลียดชังของชาวฝรั่งเศสที่มีต่อประเทศเยอรมันผู้รุกราน และบทเพลงโหมโรง Triumphal Overture Victory ประพันธ์ในปี ค.ศ. 1944 โดยนำเอาทำนองมาจากประเทศอังกฤษ อเมริกันและรัสเซีย

เกลียร์ได้รับเกียรติและรางวัลมากมายเช่น The Soviet Order of Merit รางวัล The Order of the Red Banner รางวัลศิลปินของประชาชน (People's Artist of the Soviet Union) และได้รับปริญญาเอกกิตติมศักดิ์ในด้านวิทยาศาสตร์ สาขาการวิจัยศิลปะ อย่างไรก็ตามดนตรีของเกลียร์อาจได้รับการกังขาว่าขาดความเป็นตัวของตัวเองเมื่อเปรียบเทียบกับคีตกวีรัสเซียท่านอื่น แต่ความสามารถในการใช้ทำนองพื้นบ้านต่าง ๆ มากมายภายใต้ประเทศสหภาพโซเวียต และความเข้าใจในรสนิยมของชาวรัสเซียประกอบด้วยการประพันธ์ดนตรีที่มีเทคนิคและความสามารถส่วนตัว ทำให้ประชาชนชาวรัสเซียชื่นชอบในดนตรีของเขา

นอกจากเกลียร์เป็นคีตกวีที่มีชื่อเสียงโด่งดังในขณะมีชีวิตอยู่แล้ว เขายังมีพรสวรรค์ในการดึงเอาความสามารถของนักเรียนที่เรียนการประพันธ์เพลงจากเขา โดยการนำเอาประเพณีการแต่งเพลงที่ยอดเยี่ยมในแบบรัสเซียมาใช้ในการสอน จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ประสบความสำเร็จมากมายล้วนได้เรียนกับเกลียร์ทั้งสิ้น เป็นที่ยอมรับได้ว่าถ้านักประวัติศาสตร์ในอนาคตกาลกลับมาศึกษาดนตรีในศตวรรษที่ยี่สิบแล้วจะพบว่าคุณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่นอกจากในผลงานการประพันธ์ดนตรีของเกลียร์นั้นคือความสามารถด้านการสอนของเขานั่นเอง

2.3.3 เพลง Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน

โอลีเวียร์ เมสเซียน (1908 - 1992) เป็นบุตรของ ปิแอร์ เมสเซียน (Pierre Messiaen, 1883 - 1957) นักวิชาการด้านวรรณคดีภาษาอังกฤษ และนักกวี เซซิล ซอวาจ (Cecile Sauvage, 1883 - 1927) หลังจากที่เขาเกิดไม่นานครอบครัวของเขาได้ย้ายไปเมืองนองต์ (Nantes)

ในปี ค.ศ. 1913 ในระหว่างที่เกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง มารดาของเขาได้พาลูกชายสองคนไปอาศัยอยู่กับพี่ชายของเธอที่เมืองเกรอนอบล์ (Grenoble) ที่เมสเซียนได้ใช้ชีวิตในวัยเด็ก เขาได้เริ่มแต่งเพลงตั้งแต่เขาอายุได้เจ็ดปีและสอนตัวเองให้มีความสามารถในการเล่นเปียโน หลังจากจบสงครามบิดาได้ย้ายไปที่เมืองอัมแบร์ (Ambert) และหลังจากนั้นได้ย้ายไปที่ปารีส โดยเมสเซียนได้เริ่มเรียนที่สถาบันดนตรีปารีส (Paris Conservatoire)

เป็นที่แน่นอนว่าเมสเซียนนั้นเป็นนักประพันธ์เพลงในประวัติศาสตร์ของดนตรีที่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น กล่าวคือ เขาสามารถที่จะพัฒนาแนวทางดนตรีของเขาเอง เขาได้ใช้ทฤษฎี Modes of Limited Transposition ซึ่งคือการนำเอาจังหวะของดนตรีจากประเทศอินเดีย (Deci - Tala) ประเทศกรีซโบราณ ประเทศตะวันออก และบทเพลงที่นำมาจากเสียงนกรอบโลก เขาเป็นนักประพันธ์เพลงที่สนใจในศาสตร์และศิลป์อาทิ ภาพวาด วรรณกรรม ละคร หรือแม้กระทั่งการทำอาหารจากต่างประเทศ และที่สำคัญที่สุดคือแรงบันดาลใจจากศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก

ในปี ค.ศ. 1975 เขาได้ประพันธ์อุปรากรเรื่องนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี (Saint François d'Assise) เป็นงานประพันธ์เพลงชิ้นสำคัญและท้าทายมากที่สุดในชีวิตของเขาโดยใช้เวลาในการแต่งถึงแปดปีด้วยกัน เป็นบทเพลงที่ใช้เครื่องลมไม้ 22 คน เครื่องลมทองเหลือง 16 คน เครื่องสาย 68 คน เครื่องดนตรี Ondes Martenot สามเครื่อง และเครื่องกระทบ 5 คนประกอบไปด้วยไซโลโฟน ไซโลริมบา มาริมบา กล็อคเคนสปีล ไวบราโฟน เครื่องกระทบอีก 6 คนประกอบไปด้วย ทูบูลาเบล คลาเว เครื่องทำเสียงลม กลองแสนร์ ไทรเองเกิล เทมเปลบล้อค วูดบล้อค ฉาบ แส้ มาราคาส รีโค่รีโค่ ระฆังแก้ว เชลไชมส์ แทมโบรีน แทมแทม โครทาเลส ประกอบด้วยนักร้องเดี่ยว 7 คนและนักร้องประสานเสียงอีก 150 คน ซึ่งเป็นบทเพลงที่ยิ่งใหญ่และใช้คนแสดงมากที่สุดโดยที่ใช้เวลาประพันธ์เพลงนี้ถึง 8 ปี เมสเซียน ได้รับเกียรติและรางวัลต่าง ๆ มากมายอาทิเช่น (Ball)

1959 ได้รับเกียรติให้ได้ตำแหน่ง Officier of the Legion d’honneur

1971 รางวัล Erasmus

1975 รางวัล Ernest von Siemens

1980 ได้รับเกียรติให้รับรางวัล Croix de Commander of the Belgian Order of the Crown

1985 ได้รางวัล Inamori Foundation เมืองเกียวโตประเทศญี่ปุ่น

1987 ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงสุดคือ Grand Croix, of the Legion d'honneur

1989 รางวัล Primio Internaziionale Paolo VI 1988

2.3.4 เพลง Trio for Violin, Horn and Piano โดย อีริค อีเวเซน

อีริค อีเวเซน (Eric Ewazen, 1954 -) เป็นนักประพันธ์เพลงชาวสหรัฐอเมริกาที่มีความสำคัญและมีผลงานมากมายในปลายศตวรรษที่ 20 และต้นศตวรรษที่ 21 เขาได้แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายในผลผลิตของงานดนตรี เขาประพันธ์เพลงหลายประเภทเช่น ออเคสตรา บทเพลงสำหรับนักร้อง บทเพลงประเภทเชมเบอร์ และอื่น ๆ ผลงานหลายชิ้นได้แต่งให้กับเครื่องลมทองเหลือง อย่างไรก็ตามผลงานมากมายของเขาได้ชื่อว่ามีลักษณะกลิ่นอายของโคปแลนด์ (Aaron Copland, 1900 - 1990) พอล เครสตัน (Paul Creston, 1906 - 1985) และนักประพันธ์เพลงชาวอเมริกันอื่น ๆ มีนักวิจารณ์ดนตรีท่านหนึ่งกล่าวว่า เพลงของเขาคล้ายคลึงกับเพลงของโปรโกเฟียฟ (Sergei Prokofiev, 1891 - 1953) ถึงแม้ว่าดนตรีของเขาจะไม่มีอะไรเหมือนกับเพลงในแบบของรัสเซียก็ตาม

อีเวเซน เกิดที่มลรัฐคลีฟแลนด์ เมืองโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1954 ได้รับปริญญาทางด้านดนตรีจากวิทยาลัยดนตรีอีสต์แมน และปริญญาโทและเอกจากสถาบันดนตรีจูลีอาร์ดที่มีชื่อเสียง อาจารย์ของเขานั้นล้วนเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงอาทิเช่น กุนเธอร์ ชุลเลอร์ (Gunther Schuller, 1925 - 2015) โจเซฟ ชว้อทเนอร์ (Joseph Schwantner, 1943 -) แซมมูเอล แอดเลอร์ (Samuel Adler, 1928 -) และมิลตัน แบบบิท (Milton Babbit, 1916 - 2011) อีริคได้รับรางวัลอันเป็นเกียรติมากมายทางด้านการประพันธ์เพลง เขายังได้รับการว่าจ้างให้แต่งเพลงให้กับนักดนตรีเดี่ยว วงดนตรีเชมเบอร์และวงออเคสตราจากประเทศสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศ

ผลงานของเขาได้รับการนำไปบันทึกเสียงในค่ายเพลงต่าง ๆ เช่น Summit, D'note, CRS, New World, Clique Track, Helicon, Hyperion, Cala, Albany และ EMI คอมแพคดิสก์รวมผลงานประเภทเชมเบอร์มิวสิคของเขาได้รับการผลิตโดยบริษัท เวล เทมเพอร์ (Well - Tempered Productions) ยังมีผลงานของเขาที่ได้รวมบทเพลงประเภทต่าง ๆ ในรูปแบบคอมแพคดิสก์จากค่ายเพลงอัลบานี (Albany Records) ของเขาถึงสามแผ่น เป็นบทเพลงประเภทออเคสตรา วงสตริงออเคสตรา และเครื่องลมทองเหลืองเสียงต่ำ แผ่นที่ 6 เป็นบทเพลงที่แต่งให้สำหรับเครื่องกระทบได้รับการ

ผลิตโดยค่ายเพลงเรโซเนเตอร์ (Resonator Records) บทเพลง ชาโดว์แคทเช่อร์ สำหรับวงเครื่องทองเหลืองห้าชิ้น (Shadow Catcher for Brass Quintet) ได้รับการอัดเสียงโดยวง Americn Brass Quintet ร่วมกับวงดุริยางเครื่องลมของสถาบันดนตรีจูลีอาร์ด ควบคุมวงโดย Mark Gould นักดนตรีของวงออเคสตราแห่ง Metropolitan Opera บทเพลงอื่นของเขาได้รับเลือกให้นำไปอัดเสียงโดยวง Ahn Trio, จูลี เจียโคบาสซีแห่งวงออเคสตราแห่งซานฟรานซิสโก, โคอิชิโร ยามาโมโต จากวงออเคสตราแห่ง Metropolitan Opera, โรนัล บารอน และดักกลาส โย จากวง Boston Symphony Orchestra, สตีฟ วิทเซอร์จากวงคลีฟแลนด์ออเคสตรา, โจ อเลสซี่และฟิลลิป สมิธ จากวง New York Philharmonic, ซัมมิทบราส และวงอเมริกันบราสควินเต็ด

ผลงานดนตรีของเขาได้รับการตีพิมพ์และจำหน่ายโดย Southern Music Company สมาคมทรอมโบนนานาชาติ (International Trombone Association) Manuscript Central Publisher, Manduca Music Publications, Encore Music Publishers, Triplo Press และ Ensemble Publications บทเพลงล่าสุดคือเพลง Legacy ได้รับการว่าจ้างโดย United States Military Academy WEST POINT ในโอกาสครบรอบสองร้อยปีของสถาบัน และได้แสดงเป็นครั้งแรกที่หอแสดงดนตรีคาร์เนกีโดยวงดุริยางค์ทหารเรือของสหรัฐอเมริกา

อีเวเซน ได้รับเชิญไปสอนตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ กว่า 100 แห่งทั่วโลก เช่น Curtis Institute of Music, Eastman School of Music, Peabody Institute (Johns Hopkins University), Indiana State University, University of California (Los Angeles), The University of Texas, University of Hawaii, University of Birmingham, University of California, Santa Cruz และ Berklee College of Music ในปีที่ผ่านมามีวงออเคสตรามากมายได้เลือกบทเพลงของเขาไปแสดง อาทิ Orchestre National de Lille ในประเทศฝรั่งเศส, Orchestra da Camera Milano Classica,Brisbane Philharmonic Orchestra, South Arkansas Symphony Orchestra, Stow Chamber Orchestra, Midland Odessa Symphony Orchestra และได้รับเชิญให้ร่วมงานประชุมนักทรัมเป็ตนานาชาติ International Trumpet Guild ที่มหาวิทยาลัยมหิดลประเทศไทยในปี ค.ศ. 2005 โดยวงออเคสตรา Thailand Philharmonic ได้นำเพลง Rhapsody for Trumpets and Orchestra มาแสดงเป็นครั้งแรกอีกด้วย

เขาได้รับเชิญไปที่ประเทศสิงคโปรในงานประชุมนานาชาติของวงดุริยางค์เครื่องลม (WASBE) ในงานนี้วงดุริยางค์เครื่องลมจากมหาวิทยาลัยของเมืองฟลอริดาได้เลือกเอาผลงานของเขาไปแสดงอีกด้วย ในปี ค.ศ. 2005 วง Albama Symphony จะแสดงผลงานของอีเวเซนเป็นครั้งแรกสำหรับ

นักร้องโซปราโนและวงออเคสตรา เขาได้รับเชิญให้แนะนำดนตรีของคอนเสิร์ต Musical Encounters ของวงนิวยอร์คฟิลฮาร์โมนิค รองประธานของสมาคมนักประพันธ์เพลง และนักประพันธ์เพลงประจำวงออเคสตราของเซนต์ลูค (Orchestra of St. Luke)

2.4 เทคนิคการบรรเลงฮอร์น

2.4.1 การหายใจที่ถูกต้องในการเล่นเครื่องลมทองเหลืองและฮอร์น

ผู้วิจัยได้นำแนวทางของการหายใจอย่างถูกวิธีของอาจารย์อาร์โนล เจคอบ[11] (Arnold Jacob) ที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติว่าเป็นผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญในด้านการหายใจ อดีตนักทูบาของวงชิคาโกซิมโฟนี โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบฝึกหัด 2 ข้อหลัก ได้แก่

1). การกอดอกและนำแขนสองข้างพาดเข้าหากันโดยเอามือขวาจับที่ไหล่ซ้ายและมือซ้ายจับที่ไหล่ขวา จากนั้นให้เป่าลมหายใจออกจากปอดให้หมดและทำการกลั้นหายใจเป็นเวลา 10-15 วินาที แล้วค่อยผ่อนคลาย การทำแบบฝึกหัดนี้จะทำให้การหายใจเข้าเป็นธรรมชาติมากที่สุดและไม่มีความเครียดเกร็งของร่างการในการหายใจ

2). การหายใจเข้าและออกจากช้าไปหาเร็วพร้อมการใช้เครื่องนับจังหวะ โดยมีรูปแบบการฝึกที่ต่างกัน ผู้วิจัยเลือกนำเอาแบบฝึกหัดมาเป็นบางส่วน เช่น

การหายใจเข้าอย่างช้า	การเป่าออกอย่างช้า	ความเร็ว 1 จังหวะ
6	6	72
6	4	72
8	4	72
4	1	72

ตารางที่ 1 แสดงแบบฝึกหัดการหายใจของ Arnold Jacob

จะเห็นได้ว่าผู้เล่นมีความผ่อนคลาย มีความสามารถในการเล่นได้เสียงดีขึ้นและความเร็วลมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (Sheridan and Pilafian, 2011, p. 10)

[11] Arnold Jacob (1915 - 1998) อดีตหัวหน้ากลุ่มทูบาของวง Chicago Symphony Orchestra

2.4.2 การเล่นเสียงสูง

ผู้วิจัยได้นำเอาแบบฝึกหัดของเจมส์ แสตมป์[12] (James Stamp, 1904 - 1985) มาใช้ในการฝึกซ้อม แสตมป์มีชื่อเสียงมากที่สุดในการเป็นอาจารย์และเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนการเป่าทรัมเป็ตและเครื่องลมทองเหลือง โดยเน้นที่การใช้ลมและผลิตเสียงที่ถูกต้องจากการเป่าปากเป่าของฮอร์นที่ให้เสียงที่ไม่เพี้ยนและกังวานไพเราะ จากนั้นค่อยนำปากเป่าเข้ามาประกอบกับเครื่องโดยมีการเล่นแบบฝึกหัดขึ้นไปทีละครึ่งเสียง ในแบบฝึกหัดนี้นั้น แสตมป์ได้นำมาจากการฝึกวอร์มเสียงของนักร้องโอเปราและการวางลิ้นและการเปิดช่องปากที่ถูกต้องในระดับเสียงจากต่ำไปหาสูงอย่างช้าและเป็นลำดับ ทำให้การเล่นเสียงสูงเป็นไปได้อย่างง่ายขึ้น

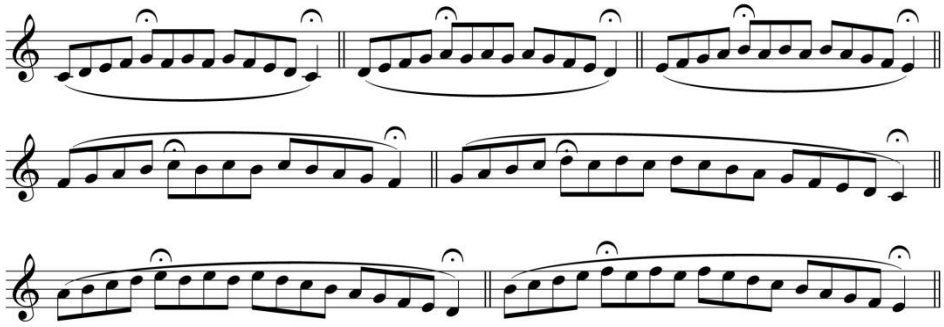

ภาพที่ 5 แบบฝึกหัดของ James Stamp หน้า 5
ที่มา : (Stamp and Stevens, 2005, p .5)

2.4.3 การแสดงเทคนิคสมัยใหม่ของฮอร์น

ผู้วิจัยได้นำเอาแบบฝึกหัดของฌอง บัปติสต์ อาร์บาน[13] (Jean Baptiste Arban) โดยเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมเพราะมีส่วนคล้ายกับท่อนสุดท้ายของ Horn Concerto No.3 ซึ่งเป็นสังคีตลักษณ์รอนโดในจังหวะ 8/6 แต่แบบฝึกหัดของอาร์บานนั้นเป็นการฝึกซ้อมตัวเขบ็ตแบบสามพยางค์เมื่อนำมาต่อกันแล้วทำให้ผู้ซ้อมมีการพัฒนากล้ามเนื้อที่แข็งแรงมากขึ้นและสามารถแสดงได้นานขึ้น อีกทั้งสามารถนำแบบฝึกหัดไปฝึกในบันไดเสียงต่าง ๆ เพื่อให้ฝึกการสอดประสานกันระหว่างการบังคับกล้ามเนื้อของมืออีกด้วย

---

[12] James Stamp (1904 - 1985) นักทรัมเป็ตชื่อดังชาวอเมริกันเคยเป็นสมาชิกวงออเคสตรามากมายรวมถึงเคยเป็นหัวหน้ากลุ่มทรัมเป็ตของวง Minneapolis Symphony Orchestra

[13] Jean-Baptiste Arban (1825 - 1889) ผู้เล่นทรัมเป็ต คอร์เน็ต และนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงชาวฝรั่งเศส ผู้เขียน Complete Celebrated Method for the Cornet

ในด้านการปิดมือขวาของการแสดงฮอร์น (Stopped Horn) นั้นผู้วิจัยได้นำเอาแบบฝึกหัดของฟิลลิป ฟาร์คาส[14] (Phillip Farkas, 1914 - 1992) มาใช้ในการซ้อม โดยการเริ่มต้นด้วยการเล่นโน้ตธรรมชาติของเครื่องฮอร์นให้ได้เสียงที่ตรงกลางเปิดและกังวานที่สุด หลังจากนั้นทำการใช้มือขวาปิดให้สนิทในลำโพงและซ้อมการผลิตเสียงให้ได้คุณภาพเหมือนเดิม เพียงแต่ทำการแปลงเสียงลงครึ่งเสียง เมื่อทำเช่นนี้ในโน้ตเสียงกลางที่ง่ายได้แล้วค่อยนำไปซ้อมในโน้ตที่สูงขึ้นและต่ำลงเป็นลำดับ

2.4.4 การฝึกซ้อมเนเซอรัลฮอร์น

โมสาร์ทได้แต่งทำนองหลักของเพลงด้วยเริ่มด้วยเสียงโน้ตพื้นฐานหลักของเครื่องดนตรีฮอร์นคีย์ Eb โดยใช้โน้ตดังต่อไปนี้ (Bb4, D4, F4, Bb4, D5 และ F5) ดังจะเห็นได้ว่าโน้ตส่วนใหญ่ของทำนองหลักนั้นอยู่ในโน้ตนี้ทั้งสิ้น

ภาพที่ 6 แสดงบทเพลง Horn Concerto No. 3 in Eb K. 447 ห้องที่ 28 - 36

เมื่อนำมาเล่นกับเครื่องดนตรีฮอร์นปัจจุบันนั้น เสียงที่ได้จะมีเนื้อเสียงใกล้เคียงกันมากเกือบทุกโน้ต แต่การศึกษาการเล่นเนเซอรัลฮอร์น ทำให้ผู้แสดงสามารถศึกษาว่าความต้องการของโมสาร์ทในขณะประพันธ์เพลงนั้นให้ความสำคัญกับโน้ตตัวไหนมากกว่า เช่น โมสาร์ทเลือกที่จะสร้างทำนองให้มีความดังขึ้นโดยธรรมชาติโดยการเลือกโน้ตที่ต้องใช้มือสอดในลำโพง A4 และ G4 ในห้องที่ 34 (บรรเลงด้วยการนำมือขวาสอดลึกขึ้นและปิดลำโพง) ไปหาตัวสุดท้ายของทำนองหลักด้วยการเลือกตัว C ในฮอร์นคีย์อีแฟลทในห้องที่ 36 (บรรเลงโดยการนำมือขวาออกมากขึ้นและเปิดลำโพง) ซึ่งเป็นคอร์ดหรือบันไดเสียงอีแฟลทเมเจอร์ในเพลงนี้

[14] Philip Farkas (1914 - 1992) ผู้เล่นฮอร์นชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงเคยเป็นหัวหน้ากลุ่มฮอร์นของวง Chicago Symphony Orchestra และเคยสอนที่ Indiana University, Bloomington, USA

ภาพที่ 7 แสดงบทเพลง Horn Concerto No. 3 in Eb K. 447 ห้องที่ 144 - 154

หากพิจารณาในห้องที่ 149 จะสามารถทราบได้ว่าโมสาร์ทต้องการให้ผู้เล่นมีการเล่นให้ดังขึ้นทีละน้อยจากการปิดมือและต่อด้วยโน้ตเปิดมือตามโน้ตในห้องที่ 151 ตัวโน้ต C5 - C#5 - D5, ห้องที่ 152 ตัวโน้ต D5 - D#5 - E5 ตัวโน้ต E5 - F5 และตัวโน้ต F5 - G5 ดังนั้นจากการปิดมือซึ่งได้โทนเสียงที่เบาไปหาการเปิดมือซึ่งจะได้โทนเสียงที่ดังมากกว่า จากความคิดดังกล่าวในห้องที่ 153 - 154 นั้นเป็นการเปิดมือทั้งหมด ซึ่งก็แน่นอนว่าต้องการโทนเสียงที่มีพลังมากกว่าและไปหาตัว C ซึ่งเป็นโน้ตพื้นฐานของเครื่องดนตรีฮอร์นในคีย์

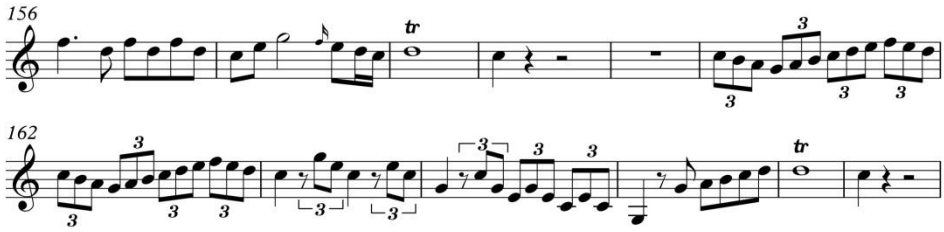

ภาพที่ 8 แสดงบทเพลง Horn Concerto No. 3 in Eb K. 447 ห้องที่ 156 - 167

จากที่กล่าวข้างต้นนั้น การที่นักดนตรีฮอร์นในยุคสมัยคลาสสิกสามารถแสดงความเป็นนักดนตรีชั้นเยี่ยมและสามารถแสดงความเป็น Virtuoso ด้วยการที่ใช้เทคนิคการเล่นโน้ตแบบอาร์เปโจได้เร็วและมีการใช้เทคนิคเรื่องมือได้ง่ายเทียบเท่ากับเครื่องดนตรีชนิดอื่น จะพิจารณาจากตัวอย่างในห้องที่ 161 - 162 ว่าต้องมีการใช้เทคนิคมือขวาทุก ๆ โน้ตสามพยางค์ และยังมีความชัดเจนในห้องที่ 163-164 ได้มีการใช้การเล่นโน้ตแบบอาร์เปโจที่เร็วและทำให้เกิดความน่าตื่นเต้นก่อนไปจบที่คอร์ด V - I หรือ Bb5 - Eb5 ที่ห้อง 166 - 167 ตามลำดับ

2.5 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้าและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้เลือกแบบฝึกหัดและตำราที่สำคัญและมีประโยชน์ในการฝึกซ้อม โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

2.5.1 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับเครื่องลมทองเหลือง

1). Complete Conservatory Method for Trumpet (Cornet) เขียนโดย อาร์บาน (J.B. Arban)

2). Warm-ups Studies: Trumpet or Cornet/Flugelhorn เขียนโดย แสตมป์ (James Stamp)

2.5.2 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเล่นของฮอร์น

1) . Extended Techniques for the Horn: A Practical Handbook for Students, Performers and Composers เขียนโดย ดักกลาส ฮิล (Douglas Hill)

2). The Art of French Horn Playing เขียนโดย ฟิลลิป ฟาร์คาส (Philip Farkas)

3). Collected Thoughts on Teaching and Learning, Creativity and Horn Performance เขียนโดย ดักกลาส ฮิล (Douglas Hill)

4). The Horn Handbook เขียนโดย เวิร์น เรย์โนลด์ (Verne Reynolds)

5). Complete Method for the Horn เขียนโดย ออสการ์ ฟรานส์ (Oscar Franz)

6). Grand Theoretical and Practical Method for the Valve Horn: Studies on Scales and Intervals เขียนโดย โยเซฟ แชนทัล (Josef Shantl)

2.5.3 แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับการหายใจ

The Breathing Gym: Exercises to Improve Breathe Control and Airflow เขียนโดย แซม พิเลเฟียน (Sam Pilafian)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิทยานิพนธ์ 45 Concert Etudes on the Theme of Richard Strauss, Gustav Mahler and Johannes Brahms โดย Brett Edward Miller.

งานวิจัยนี้ส่วนหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเอกสาขาดนตรีของมหาวิทยาลัย แมรี่แลนด์ เมืองคอลเลจพาร์ค (University of Maryland, College Park) ซึ่งได้

จัดทำโดย นักศึกษา เบรท เอ็ดเวิร์ด มิลเลอร์ (Brett Edward Miller) ผลงานชิ้นนี้ได้รับการตีพิมพ์เมื่อค.ศ. 2007

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการทบทวนวรรณกรรมของนักประพันธ์เพลงสำหรับฮอร์นที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมากคือ ฟรานส์ สเตราส์ (Franz Strauss) ซึ่งได้แต่งแบบฝึกหัดของฮอร์นที่มีความสำคัญมากชื่อ 17 Concert Studies on the Themes of Beethoven และนอกเหนือจากการทบทวนวรรณกรรมแล้วยังเป็นการวิจัยสร้างสรรค์อีกด้วย โดยเป็นการนำเอาความคิดที่สเตราส์ได้แต่งแบบฝึกหัดเพื่อที่จะแก้ปัญหาและช่วยในการฝึกเพลงซิมโฟนีของเบโธเฟนในส่วนที่มีปัญหา และนำส่วนสำคัญนั้นมาประยุกต์ใช้ฝึกซ้อมในคีย์ต่าง ๆ หรือนำทำนองหลักมายืดขยายและปรับเปลี่ยนจังหวะทำให้เมื่อได้ฝึกแบบฝึกหัดนี้แล้วจะสามารถเล่นและแก้ปัญหาของเพลงของเบโธเฟนได้ง่ายขึ้น นอกจากสเตราส์จะแต่งแบบฝึกหัดบทนี้ยังมีคอนแชร์โตและ ธีมกับวาริเอชั่นอีกด้วยที่สำคัญสำหรับเครื่องดนตรีฮอร์น

การที่เสตราส์ได้นำ ทำนองหลักของนักประพันธ์ที่สำคัญมาแต่งเป็นแบบการเรียนการสอนนั้นจะเห็นได้ว่ามีประโยชน์อย่างมากสำหรับการพัฒนาทักษะของเครื่องดนตรีฮอร์น ในแบบฝึกหัดนั้นได้มีการยกตัวอย่างโดยฟรานส์ เสตราส์นำบทประพันธ์ซิมโฟนีที่มีชื่อเสียงของเบโทเฟนเช่น หมายเลข 2 หมายเลข 5 และหมายเลข 6 ตามลำดับ มาประพันธ์เพิ่มโดยที่สามารถจะนำไปใช้แสดงในคอนเสิร์ตได้อีกด้วย ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ยังได้นำความคิดแบบเดียวกันกับเสตร้าส์มาเพิ่มเติมและได้นำมาประยุกต์ในการสอนโดยที่เขาได้แต่งแบบฝึกหัดขึ้นใหม่โดยที่ใช้ทำนองหลักของ ริคคาร์ด เสตราส์ (Richard - Strauss, 1864 - 1949), กุสตาฟ มาห์เลอร์ (Gustav Mahler, 1860 - 1911) และ โยฮันเนส บรามส์ (Johannes Brahms, 1833 - 1897) อีกด้วย ในการประพันธ์แบบฝึกหัดบทนี้นั้นผู้เขียนได้มีความตั้งใจที่จะให้เป็นประโยชน์กับนักเรียนเครื่องดนตรีฮอร์น และไม่ได้มีจุดประสงค์ว่าต้องการนำความรู้ด้านการแต่งเพลงสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ แต่เป็นการแต่งเพลงในแบบแผนของเพลงที่นักประพันธ์ได้เขียนเหมือนเริ่มแรก

สรุปได้ว่านักดนตรีและนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงอย่างเช่นสเตราส์นั้นได้มีความสามารถในการแก้ปัญหาในด้านการเล่น โดยได้นำความรู้ในด้านการประพันธ์เพลงมาประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการเล่นที่ตัวเขาเองต้องเผชิญ โดยการนำท่อนสำคัญหลายท่อนของเพลงซิมโฟนีของเบโทเฟน และได้นำมาแต่งเพิ่มเติมและเปลี่ยนไปเป็นแบบฝึกหัด นอกจากนั้นยังสามารถนำบทประพันธ์นี้ไปแสดงในคอนเสิร์ตอีกด้วย ผู้เขียนวิทยานิพนธ์นั้นนอกจากจะทำการค้นคว้าและทบทวนบทประพันธ์ ยังได้มีการประพันธ์แบบฝึกหัดในแบบเดียวกันแต่คงรูปแบบการแต่งให้เหมือนกับผู้ประพันธ์ดั้งเดิม โดยเป็นการนำทำนองหลักหลักที่เล่นได้ยากในบทประพันธ์ของเสตราส์ มาห์เลอร์ และ บรามส์ มาใช้ใน

แบบฝึกหัดบทใหม่

2.6.2 งานวิทยานิพนธ์ The French Horn in Eighteenth Century Germany: Its Technique, Physical Construction and Its Influence in the Horn Music of England

นาย สตีเฟ่น ลาปิแอร์ ลอยคิทธ์ (Stephen LaPerriere Loikith) นำเสนอเบื้องหลังของเครื่องดนตรีฮอร์นในทางประวัติศาสตร์ โดยได้มีการนำมาใช้ในพิธีการสำหรับบุคคลชั้นสูง เช่น ในพิธีการล่าสัตว์ และได้มีการใช้นักดนตรีฮอร์นกลางแจ้งเท่านั้น และไม่ได้มีการยอมรับว่าเป็นเครื่องดนตรีสำหรับการฟังในคอนเสิร์ตแต่อย่างใด ต่างกับทรัมเป็ตและทรอมโบนซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่มีการยอมรับว่าเหมาะสมยิ่งกว่าสำหรับการนำมาใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา ต่อมาได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากเครื่องดนตรีที่มีคีย์เดียวและมีการนำมาใช้เพิ่มขึ้นในเพลงของ โยฮัน เซบาสเตียน บาค (Johann Sebastian Bach, 1685 - 1750), จอร์จ ฟิลิป เทเลมาน (George Phillipe Telemann, 1681 - 1767) และ โยฮัน ดาวิด โฮนิเคน (Johann David Heinichen, 1683 - 1729) ได้มีการนำเครื่องดนตรีฮอร์นมาใช้ในบทประพันธ์เพลงอีกมากมายทั้ง แคนตาตาหลายบทของบาค ซินโฟเนียของเทเลมาน หรืออุปรากรของโฮนิเคน และได้เริ่มมีการพัฒนามากขึ้นโดยนักดนตรีที่มีความชำนาญเป็นอย่างมากจากเมืองเดรสเด็น ซึ่งเป็นกลุ่มนักดนตรีที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมากในประเทศเยอรมันและในยุโรป ต่อมาเมื่อบทประพันธ์เพลงซับซ้อนมากยิ่งขึ้นนั้น เครื่องดนตรีที่เล่นได้เพียงกุญแจเสียงเดียวเดียวไม่สามารถนำมาเล่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มีการประดิษฐ์เครื่องดนตรีทีมีความคล่องตัวมากขึ้นจากเป็นการขดครั้งเดียวและมีขนาดที่ใหญ่ เปลี่ยนเป็นขดมากขึ้นถึงสามครั้งและมีขนาดเล็กลงและยังมีการใช้ที่จูนเสียงที่มีความยาวต่างกันทำให้เครื่องดนตรีเพียงเครื่องเดียวสามารถเล่นเพลงได้หลายคีย์

ต่อมา จอร์จ ฟรีดิค ฮันเดล (George Frederich Handel, 1685 - 1759) ได้ย้ายไปพำนักในเมืองลอนดอนประเทศอังกฤษ และนอกจากประพันธ์เพลงมากมายแล้วยังได้นำนักดนตรีและเทคนิคการเขียนเพลงที่มีเครื่องดนตรีฮอร์นที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้นมาเผยแพร่ด้วย จะเห็นได้ว่ามีการพัฒนามากขึ้นและสไตล์เพลงที่เปลี่ยนไปในประเทศอังกฤษ ดังตัวอย่างในบทเพลงเช่น อุปรากรเรื่อง Guilio Cesare หรือ Water Music และเพื่อรองรับการเล่นดนตรีในแบบอังกฤษที่ต้องการเสียงที่มีความนุ่มและทุ้มมากขึ้นนั้น นักผลิตเครื่องดนตรีในอังกฤษที่ได้รับการฝึกฝนมาจากกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ก็เริ่มมีการพัฒนาเครื่องดนตรีฮอร์นใหม่โดยเปลี่ยนจากการใช้ท่อขนาดเล็กเท่ากันหมดในแบบฝรั่งเศส เป็นการใช้ท่อที่มีการขยายจากเล็กไปหาใหญ่จนถึงปลายลำโพง เทคนิคในการผลิตแบบนี้ทำให้สามารถผลิตเสียงที่มีความทุ้มนุ่มมากขึ้นได้เป็นผลสำเร็จ

การค้นคว้าวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้มีการกล่าวอ้างอิงถึงบทประพันธ์ของ บาค เทเลมาน และไฮนิเค็นว่าไม่มีการใช้ฮอร์นในบทเพลงโหมโรง เพราะเป็นประเพณีเกี่ยวกับการเชื่อมโยงเครื่องดนตรีฮอร์นกับการใช้ในสถานที่กลางแจ้งเท่านั้น ถ้านำมาใช้ในบทเพลงโหมโรงสำหรับกษัตริย์อาจไม่เหมาะสมได้ แต่ได้เกิดความเปลี่ยนแปลงโดยเริ่มต้นจาก Count Anton Von Sporck ซึ่งมาจากโบฮีเมียและได้ไปเยือนฝรั่งเศส เขาได้นำดนตรีที่มีเครื่องดนตรีฮอร์นในออเคสตราไปบรรเลงด้วยซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนแปลงของสถานะของเครื่องดนตรีชนิดนี้ในสังคมต่อมา

งานวิจัยมีการนำเสนอเรื่องเครื่องดนตรีที่แตกต่างกันในแต่ละยุคสมัยนำมาประกอบกับการฝึกซ้อมเนเชอรัลฮอร์น ทำให้มีความเข้าใจในเสียงฮอร์นในยุคบาโรคและคลาสสิคได้ถูกต้องยิ่งขึ้น และสามารถนำความรู้มาฝึกซ้อมแบบฝึกหัดของออสการ์ ฟรานส์ (Oscar Franz, 1843 - 1886) เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับคอนแชร์โตของโมสาร์ทได้เป็นอย่างดี

2.6.3 งานวิทยานิพนธ์ กระบวนการฝึกซ้อมดนตรี (กลุ่มเครื่องลมไม้) กรณีศึกษา: นักเรียนชั้นเตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหิดล

งานวิทยานิพนธ์นี้ได้เขียนขึ้นโดย สุรัติ ประพัฒนรังสี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2550

ผลงานชิ้นนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาในระดับหลักสูตรเตรียมอุดมดนตรี ซึ่งได้มีการเก็บข้อมูลจากนักเรียนจำนวนเก้าคนซึ่งมีปัญหาในการซ้อมแตกต่างกัน และได้ทำการจัดเตรียมการวัดผลสองวิธีคือ การบันทึกข้อมูลจากเอกสารเพื่อหาข้ออ้างอิงจากทฤษฎี การเก็บข้อมูลภาคสนาม และการทำแบบสอบถามหลังจากการซ้อม โดยเก็บข้อมูลในเรื่องกระบวนการซ้อม 4 วิธี คือ (1) การเตรียมการซอม (2) วิธีฝึกซอม (3) ขั้นตอนการฝกซ้อม (4) การศึกษาคนควาเพิ่มเติม หลังจากนั้นได้นำมาประมวลผล

ผลจากการวิจัยนั้นการฝึกซ้อมของนักเรียนไม่ได้เป็นผลดีเท่าที่ควรเป็นเพราะปัญหาต่าง ๆ กันเช่น การฝึกซ้อมที่น้อยกว่าที่ควร และความไม่แน่ใจเรื่องของการหาปัญหาและการแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด ด้านการซ้อมนั้นนักเรียนมีกิจกรรมอื่น ไม่สามารถซ้อมได้เต็มที่ เกิดปัญหาเรื่องการจัดการและการเรียบเรียงความสำคัญของปัญหา ในด้านการซ้อมนั้นนักเรียนมีปัญหาน้อยกว่าในด้านเทคนิคการเล่นแต่ละเลยเรื่องการจัดเตรียมร่างกาย ลักษณะท่าทางในการซ้อมที่ไม่ถูกต้องและได้รับการละเลย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสามขั้นตอนซึ่งเป็นหัวใจของหัวข้อการวิจัยคือ

1). การซ้อมจะมีปัญหาและข้อจำกัดในเรื่องของการจัดแบ่งเวลาให้ถูกต้องและเป็นประโยชน์มากที่สุด

2). การมีเวลามากในเวลาเปิดภาคเรียนธรรมดา เพราะหลังเลิกเรียนเริ่มที่ 16:00 - 19:00 น. นักเรียน 9 คนในกลุ่มเครื่องลมไม้นั้นทราบว่ามีงานที่อาจารย์สั่งแต่ไม่ทราบขั้นตอนที่ดี

3). ในเรื่องการซ้อมดนตรีนั้นข้อมูลสามารถบ่งชี้ได้ว่าไม่มีการบันทึกในการช่วยทบทวน มีบางคนเท่านั้นที่ซ้อมเหมือนการแสดงจริงและมีเพียงบางคนที่ซ้อมโดยการใช้จินตนาการ ในเรื่องขั้นตอนการฝึกซ้อมนั้น นักเรียนได้ให้ความสำคัญน้อยในเรื่องการอบอุ่นร่างกายและการวางท่าทางที่ถูกต้อง นักเรียนกลับสนใจในการซ้อมบันไดเสียงและอารมณ์ของเพลงมากกว่า

ในการวิจัยนี้ผู้เขียนได้ให้ข้อเสนอแนะว่า อาจมีการขยายขอบเขตการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มากยิ่งขึ้น เช่น ทำการวิจัยแบบเดียวกันในเครื่องดนตรีอื่น หรือการวิจัยสถาพแวดล้อมในการซ้อมหรือสื่อด้านอื่น ๆ ที่ช่วยในการซ้อม และเสนอให้มีการศึกษาเพิ่มเติมในการนำแนวคิดและหลักปฏิบัติของผู้เชี่ยวชาญมาประกอบการวิจัย และได้มีการเสนอว่าให้มีการทำการวิจัยแบบเดียวกันในเครื่องดนตรีอื่น ๆ และมีการนำผลงานวิจัยมาเปรียบเทียบประกอบ หรือการเสนอให้มีการวิจัยในระดับการศึกษาที่ต่างกันเช่นระดับอุดมศึกษาหรือปริญญาโทอีกด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยปัญหาที่พบในการเตรียมการแสดงเดี่ยวฮอร์นนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นมาของเครื่องดนตรีฮอร์นและเทคนิคต่าง ๆ จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและได้พบว่า ในผู้เล่นเครื่องดนตรีฮอร์นนั้นมีปัญหาหลายด้านในการทำความเข้าใจบทเพลงและการตีความซึ่งนำไปสู่การแสดงที่ไม่ได้ประสิทธิภาพ จึงต้องแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1). ศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง

2). วิเคราะห์ข้อมูล

3). การฝึกซ้อม

4). การจัดแสดงเดี่ยวฮอร์น

3.1 ศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสร้างองค์ความรู้ในงานวิจัย

แบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อยคือ

3.1.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการฝึกซ้อมเพื่อการเตรียมการแสดงเดี่ยวฮอร์น

3.1.2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการฝึกซ้อมเพื่อการเตรียมการแสดงเดี่ยวฮอร์นทีมีคุณวุฒิและประสบการณ์ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

1). เป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและสอนอยู่ในระดับอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2). มีผลงานการแสดงที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและระดับสากล

ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

1). อาจารย์ กฤษณ์ วิกรวงษ์วานิช

อาจารย์ฮอร์นประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2). อาจารย์ ดร. นิพัต กาญจนะหุต

อาจารย์ประจำคณะมนุษย์ศาสตร์ สาขาดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3). อาจารย์ โจ เคิร์ทลีย์ (Joe Kirtley)

อาจารย์ประจำ Hong Kong Academy for Performing Arts

4). อาจารย์ ดร. ดาเรน รอบบินส์ (Daren Robbins)
อาจารย์ประจำ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3.2 วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้นแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

3.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากศึกษาเอกสารงานวิจัย ตำรา แบบฝึกหัด และแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.2 การนำเอาข้อมูลจาการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะนำมาสรุปให้ได้องค์ความรู้เพื่อใช้ในการเตรียมตัวแสดง

3.2.3 นำข้อมูลที่ได้จากทั้งข้อที่ 1 และข้อที่ 2 มาใช้ในการซ้อมและแก้ปัญหา

3.3 การฝึกซ้อม

3.3.1 ผู้วิจัยได้ทำการเตรียมตัวฝึกซ้อมเป็นเวลาประมาณ 1 เดือนโดยใช้เวลาแตกต่างกันโดยเรียงลำดับจากความยากและง่ายของเพลง โดยให้เวลาและความสำคัญกับเพลง Appel Interstellaire เป็นอันดับแรกและให้ความสำคัญกับเพลง Trio for Violin, Horn and Piano เป็นอันดับสอง

3.3.2 ในการเตรียมตัวซ้อมเพลง Trio ของอีเวเซนนั้น ผู้วิจัยได้จัดการซ้อมเป็นจำนวน 4 ครั้งก่อนการแสดงจริง

3.4 การจัดแสดงเดี่ยวฮอร์น

ผู้วิจัยได้จัดการแสดงเดี่ยวฮอร์นเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เวลา 18.30 น. ที่สยามรัชดา ออดิทอเรียม ห้างสรรพสินค้าฟอร์จูนทาวน์ ชั้นใต้ดิน การแสดงทั้งหมดใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมพักครึ่งการแสดง

หลักเกณฑ์การประเมินผลการทดลอง

1). ปัญหาในการหายใจ ผู้วิจัยสามารถหายใจได้มากขึ้นและมีการแสดงประโยคเพลงได้ยาวนานขึ้น

2). ปัญหาการเล่นเสียงสูง ผู้แสดงสามารถแสดงทุกบทเพลงโดยเล่นเสียงสูงได้ง่ายและมีความแม่นยำ และระดับเสียงไม่เพี้ยนและได้เนื้อเสียงที่มั่นคงและสม่ำเสมอกังวาน

3). ปัญหาเทคนิคการเล่น Stopped Horn ในเพลงที่ใช้แสดง

4). เทคนิคจากการซ้อมเนเชอรัล ฮอร์น ผู้แสดงสามารถนำเอาเทคนิคในการซ้อมเครื่องดนตรีเนเชอรัล ฮอร์น มาประยุกต์ใช้กับการแสดงเครื่องดนตรีฮอร์นระบบที่ใช้ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แยกเนื้อหาเป็นสองส่วนหลัก ๆ ดังนี้

4.1 บทวิเคราะห์เพลง

4.2 ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา

4.1 บทวิเคราะห์เพลง

4.1.1 บทวิเคราะห์เพลง Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV.447 ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท

คอนแชร์โตชิ้นนี้แบ่งออกเป็น 3 กระบวนได้แก่

1). Allegro moderato (จังหวะเร็วปานกลาง)

2). Romance (Andante) (จังหวะช้าปานกลาง)

3). Rondo (Allegro vivace) (จังหวะเร็ว)

ท่อนที่หนึ่งนั้นโมสาร์ทได้เลือกจังหวะเร็วปานกลางเพื่อเป็นการเริ่มต้นบทแรกของเพลงคอนแชร์โตบทนี้ซึ่งนับว่าเป็นปรกติของยุคสมัยคลาสสิก โดยใช้สังคีตลักณ์สามตอน มีจังหวะเป็น 4/4 เริ่มต้นด้วย Introduction ในคีย์ Eb เมเจอร์และในช่วงกลางเพลงได้เปลี่ยนบันไดเสียงเป็น F ไมเนอร์และกลับมา Bb เมเจอร์ และ Eb เมเจอร์ ตามลำดับ โดยก่อนจะจบท่อนนั้นได้มีการแสดงความสามารถของฮอร์นโดยมีการแสดงเดี่ยวแบบไม่มีวงออเคสตราประกอบ (Cadenza) และในตอนก่อนจะจบท่อนแรกนั้นยังมีการแสดงเทคนิคทั้งการเล่นอาร์เปโจ อย่างรวดเร็วและการ Lip Trill อีกด้วย

ในท่อนที่สองโมสาร์ทได้เลือกจังหวะอัตราช้าปานกลาง (Andante) ในสังคีตลักษณ์สามตอนโดยเริ่มต้นในคีย์ (Ternary) Ab Major และได้พัฒนาไปตรงกลางท่อนโดยเปลี่ยนไปที่คีย์ Eb Major โดยใช้การเปลี่ยนคีย์แบบวงจรคู่ห้าไปที่คีย์ C Minor และกลับไปสู่ท่อนจบโดยคีย์ Ab Major ในที่สุด

ในท่อนสุดท้ายนั้นโมสาร์ทเลือกที่จะใช้ส่วนจังหวะ 6/8 ที่ให้ความรู้สึกเหมือนกับการใช้เครื่องดนตรีฮอร์นโบราณในการล่าสัตว์ และเป็นสังคีตลักษณ์รอนโด (ABACA) โดยเริ่มต้นด้วยทำนอง

หลักในคีย์ Eb และไปที่คีย์โดมิแนนท์คือคีย์ Bb หลังจากนั้นกลับมาที่ทำนอง A ในคีย์ Eb ในทำนอง C นั้นได้ย้ายไปที่คีย์ Ab และกลับไปที่ทำนอง A ในคีย์ Eb จนจบสมบูรณ์

ความพิเศษของคอนแชร์โตบทนี้อยู่ที่การนำปี่คลาริเน็ตมาใช้ 1 คู่และปี่บาสซูนมาใช้ 1 คู่เป็น Harmonie Musik (Rhodes) หรือวงเครื่องเป่าขนาดเล็กที่ใช้เล่นภายนอกหอแสดง สามารถสร้างเสียงของวงออเคสตราที่หนามากขึ้นและเพิ่มระดับความดังเบาให้กับวงได้อย่างน่าสนใจ

4.1.2 บทวิเคราะห์เพลง Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10 ประพันธ์โดย ไรน์โฮลด์ เกลียร์

สำหรับบทเพลงที่ผู้แสดงได้เลือกนั้นคือ เพลงนอคเทิร์น (พันธ์เจริญ, 2547, น. 252) (Nocturno) Op.35 No.10 เป็นบทเพลงโรแมนติก อ่อนหวาน ฟังสบาย ๆ บรรยากาศแบบกลางคืน เป็นเพลงที่มีศักยภาพมากที่สุดสำหรับการแสดงให้เห็นถึงสีสันความสวยงามของเสียงของฮอร์น มีความยาวประมาณ 4 นาที มีเครื่องหมายประจำจังหวะ 9/8 โดยเริ่มที่ช่วงนำของเปียโนแล้วตามด้วยทำนองหลักของฮอร์นจำนวน 8 ห้องที่เกลียร์เลือกใช้เสียงกลางของฮอร์น หลังจากนั้นแนวทำนองสอดประสานได้เพิ่มเสียงค่อย ๆ สูงขึ้นและดังขึ้นจนจบท่อนแรกของเพลง

ภาพที่ 9 ทำนองหลักของเพลง Nocturne for Horn and Piano ประพันธ์โดย R. Gliere ห้องที่ 4 - 12

ทำนองที่สองที่แสดงโดยฮอร์นนั้นมีความแตกต่างจากตอนต้นของเพลงโดยใช้จังหวะที่เป็นโน้ตสองพยางค์ทำให้เกิดความแตกต่างจากเปียโนประกอบ หลังจากนั้นจบที่การกลับมาใช้เนื้อหาตอนต้นเพลงแต่นำมาทำให้ยาวขึ้น และได้ใช้เสียงที่สูงสุดของเพลงในการสร้างจุดสูงสุด (Climax) ของเพลง และหลังจากนั้นได้กลับเข้ามาสู่ทำนองดนตรีที่เหมือนกับช่วงนำซึ่งค่อย ๆ เบาลงทั้งในความดังและระดับเสียงที่ต่ำลงในตอนจบ เปรียบเสมือนกับเวลากลางคืนซึ่งเป็นลักษณะของเพลงประเภทนอคเทิร์น

4.1.3 บทวิเคราะห์เพลง Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน

บทเพลง Appel Interstellaire นั้นเป็นท่อนหนึ่งในบทเพลงขนาดใหญ่จำนวน 16 ท่อนจากบทเพลง Des canyons aux étoiles หรือแปลว่า จากหุบเขาสู่ดวงดาว เป็นบทเพลงที่ได้รับการว่าจ้างจากชาวอเมริกันชื่อ Alice Tully ในปี ค.ศ. 1971 เนื่องในโอกาศครบรอบสองร้อยปีของการประกาศอิสรภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา และในบทเพลงนี้ผู้แต่งได้รับแรงบันดาลใจจากการที่ได้ท่องเที่ยวไปในมลรัฐยูทาห์ โดยเฉพาะเสียงนกและทิวทัศน์อันสวยงามของหุบเขาไบรส์ (Bryce Canyon) นอกจากนั้นยังได้แรงบันดาลใจของดนตรีมาจากความเชื่อที่แรงกล้าในศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาธอลิก โดยที่หน้าแรกของชื่อเพลงยังเขียนข้อความจากพระคัมภีร์ไบเบิลจากบท Psalm ที่ว่า

“He heals the brokenhearted

and binds up their wounds.

He determines the number of the stars

and calls them each by name”

(Psalm 147: 3-4)

ในภาษาไทยแปลได้ว่า “พระองค์ทรงรักษาคนที่ใจแตกสลาย และทรงพันแผลให้เขา พระองค์ทรงเป็นผู้กำหนดจำนวนดาวและทรงตั้งชื่อมันทุกดวง”
และอีกท่อนหนึ่งที่ว่า

“O earth, do not cover my blood;

may my cry never be laid to rest!”

(Job 16:18)

ในภาษาไทยแปลได้ว่า “โอ แผ่นดินโลกเอ๋ย อย่าปิดบังโลหิตของข้าเลย อย่าให้เสียงร้องของข้ามีที่หยุดพัก”

ซึ่งการที่ผู้แต่งได้นำบทความจากพระคัมภีร์มานั้นเป็นเพราะในการประพันธ์เพลงนี้ในครั้งแรกนั้น นักประพันธ์เพลงที่ชื่อว่าฌอง - ปิแอร์ กุเอเซค (Jean-Pierre Guézec, 1934 - 1971) ได้เสียชีวิตลง ทำให้เกิดความโศกเศร้าและได้สร้างแรงบันดาลใจให้เมสเซียนประพันธ์เพลงนี้ ซึ่งเป็นการนำเอาทำนองมาจากเสียงธรรมชาติของนก ในท่อนนี้ได้แก่นก Canyon Wren หรือนกกระจิบชนิดหนึ่งซึ่งผู้แต่งได้ยินเสียงที่หุบเขาไบรส์ ในบทเพลงนั้นเริ่มต้นที่ Horn Call ที่เลียนแบบเสียงนก หลังจากนั้นตามด้วยทำนองช้าในจังหวะเหมือนเพลง Waltz จากนั้นตามด้วยทำนอง Horn Call ที่เลียนแบบเสียงนกอีกครั้ง ก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงทำนองไปหาท่อนที่ต่างกันนั้นทุกครั้งจะมีโน้ตลากยาวที่ใช้เทคนิคการกดลูกสูบสลับไปมาเพื่อให้ได้เสียงที่แตกต่างกันเป็นครึ่งเสียง และตามด้วยทำนองช้าในจังหวะสามพยางค์อีกครั้งและจบลงด้วยทำนอง Fanfare เหมือนตอนต้นเพลงอีกครั้งหนึ่ง ในเพลงนี้นั้นมีการใช้สังคีตลักษณ์ในการประพันธ์คล้ายกับเป็นรอนโด

4.1.4 บทวิเคราะห์เพลง Trio for Violin, Horn and Piano
ประพันธ์โดย อีริค อีเวเซน

ในบทเพลงนี้นั้น ผู้แต่งได้ประพันธ์ขึ้นสำหรับ ไวโอลิน ฮอร์นและเปียโนโดยมีทั้งหมดสี่ท่อน ได้แก่

I. Andante Teneramente (อัตราความเร็วช้าปานกลางและนุ่มนวล)

II. Scherzo (บทเพลงในจังหวะ 3/4 ที่มีลีลาสนุกสนาน)

III. Andante Grazioso (อัตราความเร็วช้าปานกลางสง่างามและมีเสน่ห์)

IV. Maestoso (สง่างามอย่างพระราชา)

บทเพลงประเภททริโอสำหรับไวโอลิน ฮอร์น และเปียโนบทนี้ได้รับแรงบันดาลใจจาก บทเพลงทริโอสำหรับฮอร์น ไวโอลิน และเปียโนซึ่งประพันธ์โดย โยฮันเนส บราห์มส์ (Johannes Brahms) ซึ่งจังหวะความเร็วทั้งสี่ท่อนยังใกล้เคียงกันอีกด้วยคือ ช้า เร็ว ช้า เร็ว ตามลำดับ อีเวเซนได้แต่งเพลงนี้ขึ้นในระหว่างหน้าหนาวของ ค.ศ. 2008 - 2009 และได้ประพันธ์ขึ้นโดยการว่าจ้างของวงเชมเบอร์มิวสิคที่ชื่อ แชมเบอโรซิตี้ (Chamberocity) ในท่อนที่หนึ่งนั้นเริ่มด้วยทำนองจากฮอร์นและเปียโนในทิศทางลงแบบขนานกัน โดยที่เปียโนนั้น เพิ่มความเข้มของเนื้อดนตรีมากขึ้นเป็นลำดับและจบลงด้วยทำนองเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่ง ในท่อนที่หนึ่งนั้นเป็นสังคีตลักษณ์แบบสามตอนธรรมดา

ในท่อนที่สองนั้นเป็นบทเพลงจังหวะ 3/4 ที่มีความรวดเร็วและสนุกสนานเต็มไปด้วยพลังตลอดทั้งท่อน โดยมีการส่งผ่านทำนองหลักไปในทั้งฮอร์น ไวโอลินและเปียโนและมีการใช้เครื่องหมาย

เน้นเสียงสลับที่กันทำให้เกิดจังหวะสามเน้นสอง (Hemiola) ตลอดทั้งท่อน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและฟังดูตื่นเต้นมากขึ้นและใช้เทคนิคการแต่งเป็นสังคีตลักษณ์รอนโด

สำหรับท่อนที่สามมีความน่าสนใจและคล้ายกับทริโอของบรามส์ ในแง่ที่ว่า ท่อนที่สามประพันธ์ในลักษณะความเร็ว ระดับความดังและอารมณ์ของเพลงที่เป็นขั้วตรงกันข้ามกับท่อนที่สองอย่างสิ้นเชิง โดยที่เครื่องดนตรีแต่ละชิ้นค่อย ๆ แนะนำทำนองใหม่ทั้งไปด้วยกันทั้งทิศทางขึ้นและลง การแปรและเพิ่มความเข้มของเสียงเป็นลำดับและค่อย ๆ จบลงอย่างสงบ

ในท่อนสุดท้ายนั้นอีเวเซนได้เลือกใช้เทคนิคการประพันธ์แบบบทเพลงสอดแนว (Fugue) โดยเริ่มต้นทำนองจำนวนสี่ห้องและใช้เทคนิคจนครบได้แก่ การเลียน (Imitation) การใช้ห้วงลำดับทำนอง (Sequence) การซ้ำ (Repetition) และที่พิเศษคือการใช้การขยายส่วน (Augmentation) ของทั้งทำนองและเปียโนจนจบอย่างยิ่งใหญ่

4.2 ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา

4.2.1 เพลง Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV.447 ประพันธ์โดย โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมสาร์ท

จากการฝึกซ้อมและเตรียมตัว ในเพลงของโมสาร์ทการเลือกใช้เสียงที่ดีมีความสะอาดไพเราะและมีความหลากหลายให้เหมาะสมกับสมัยของเพลงนั้นมีความสำคัญ ในท่อนที่หนึ่งมักจะมีปัญหาในด้านเสียงมีความเพี้ยน และประโยคเพลงจบลงอย่างไม่เป็นธรรมชาติ ดังนั้นการซ้อมในจังหวะที่ช้าเริ่มที่ตัวดำเท่ากับ 72 แล้วค่อย ๆ เพิ่มความเร็วถึง 120 จะทำให้ผู้แสดงสามารถประมาณการหายใจได้อย่างแม่นยำ ในการแสดงท่อน Cadenza นั้นมีปัญหาในการเล่นโน้ตเสียงสูง ดังนั้นผู้แสดงได้นำเอาแบบฝึกหัดของแสตมป์มาประยุกต์ใช้ ทำให้ในการแสดงสามารถเล่นได้อย่างแม่นยำโดยการซ้อมการใช้ลมและจำลองการเล่นปากเป่าก่อน จากนั้นซ้อมแบบฝึกหัดเดียวกันโดยใช้เครื่องดนตรี

ในท่อนที่สองนั้น ผู้แสดงได้ประสบปัญหาในด้านการหายใจไม่เพียงพอเนื่องจากจังหวะที่ช้า ในการแก้ปัญหานี้ผู้แสดงนำเอาแบบฝึกหัดการหายใจของเจคอบมาช่วยในการเพิ่มความจุในการหายใจมากขึ้น ทำให้ในการแสดงนั้นสามารถแสดงประโยคเพลงได้ยาวขึ้นและเป็นธรรมชาติ

ในท่อนที่สาม ซึ่งมีอัตราจังหวะเร็วเป็นจังหวะ 6/8 นั้นต้องมีการตัดลิ้นที่ชัดเจนและได้เสียงที่สั้นเหมาะสมกับการเล่นฮอร์นในยุคสมัยคลาสสิก ต้องมีการตีความให้เหมาะสมเพราะผู้แสดงใช้เครื่อง

ดนตรีมาตรฐานปัจจุบัน มีขนาดใหญ่และหนักกว่าฮอร์นโบราณ ในการแก้ปัญหานี้ ผู้แสดงจึงนำเอาแบบฝึกหัดของฟรานซ์หมายเลข 15 มาใช้ในการซ้อมโดยเริ่มจากคีย์ F และลดลงไปจนถึง คีย์ Eb ตามลำดับ ในการซ้อมการลดคีย์นั้นช่วยในการฝึกลมเพิ่มขึ้นเพราะท่อลมของเครื่องจะต้องยาวขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้นเมื่อย้อนกลับมาซ้อมในคีย์ที่ใช้ท่อลมสั้นกว่าจะทำให้ใช้ลมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 10 แบบฝึกหัดการตัดลิ้นหมายเลย 15 ประพันธ์โดย Oscar Franz ห้องที่ 1 - 25
ที่มา : (Franz, 1969, p. 69)

จากการสัมภาษณ์กฤษณ์ วิกรวงษ์วานิช นั้น กฤษณ์ได้กล่าวว่า ในการตัดลิ้น “ต้องฝึกออกเสียงให้ช้า ชัด เต็มอย่าให้เสียงแกว่ง แล้วค่อยเร่งความเร็วขึ้น” หรืออีกวิธีคือการเพิ่มค่าโน้ตและการใช้เครื่องนับจังหวะในการซ้อมจะทำให้การซ้อมได้ผลมากขึ้น การซ้อมโดยไม่ให้เสียงแกว่งนั้นเกิดจากการที่รูปปากและลมของผู้เล่นไม่นิ่ง ในการตัดลิ้นให้ชัด ความเร็วของลมต้องมีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ในเรื่องตำแหน่งที่ถูกต้องของลิ้นนั้น Dale Clevenger (1940 -) ได้กล่าวว่า ให้นำลิ้นไปแตะด้านล่างของฟันบน ถ้าการออกเสียงไม่ชัดเจนนั้นเป็นเพราะ ลิ้นไปแตะด้านบนของฟันหน้าสูงจนเกินไป (Tung, 2009, p. 75) เมื่อผู้วิจัยได้ทดลองฝึกซ้อมตามคำแนะนำและนำมาประยุกต์ใช้ก็ได้ผลเป็นอย่างดี

4.2.2 เพลง Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10 ประพันธ์โดย ไรน์โฮลด์ เกลียร์

ในบทเพลงนี้เนื่องจากเป็นเพลงที่มีจังหวะช้าและต้องการความแตกต่างในระดับความดังของเสียง เพราะมีความเข้มเสียงที่หลากหลาย ในท่อนกลางของเพลงต้องใช้ระดับเสียงดังมาก (Fortissimo) ในการแสดงให้ได้ตรงตามความต้องการของผู้แสดง ดังนั้นปัญหาในการซ้อมที่พบจะ

เป็นเรื่องของการหายใจที่ต้องมีความมีประสิทธิภาพมากขึ้นและต้องมีความทนทานมากขึ้นในการแสดง

ในการแก้ปัญหาและการเตรียมตัวจึงนำเอาแบบฝึกหัดของแสตมป์ในเรื่องการฝึกระดับให้ดังขึ้นทีละน้อยและเบาลงทีละน้อย เริ่มจากระดับเสียงกลางที่เล่นง่ายที่สุดก่อนแล้วค่อยเพิ่มไปหาระดับเสียง (Range) ที่ยากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเอาแบบฝึกหัด Warm-up III ของแสตมป์มาประยุกต์ใช้

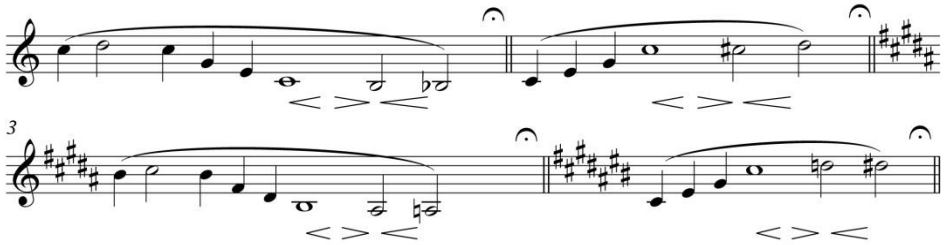

ภาพที่ 11 แบบฝึกหัด Warm Up III, Power Exercise หน้า 20
ที่มา : (Stamp and Stevens, 2005, p. 20)

เมื่อนำแบบฝึกหัดของแสตมป์มาฝึกซ้อมแล้วจะเห็นได้ว่า การเล่นประโยคเพลงในการแสดงเดี่ยวมีความต่อเนื่องของลมมากขึ้นและสามารถแสดงได้ทนทานมากขึ้น วิลเลียม เวอร์มิวเลน[15] (William Vermeulen) ได้เสนอแนวคิดที่ว่าในการเล่นฮอร์นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีความสามารถในการเป่ากระพือริมฝีปาก (Buzzing) ได้ครบและต่อเนื่องกันทุกช่วงเสียง เปรียบเทียบได้กับรถยนต์ที่กำลังเปลี่ยนเกียร์อัตโนมัติ ซึ่งมีความสามารถในการเฉลี่ยการเร่งเครื่องได้ดีกว่า ดังนั้นจากแนวคิดนี้ผู้วิจัยได้นำมาฝึกซ้อมเพิ่มเติมโดยการใช้ Glissando ในการกดวาล์วในคีย์ต่างกัน เพื่อเพิ่มความสม่ำเสมอในการใช้ลมและการเล่น Slur ข้ามช่วงเสียงที่กว้างมาก โดยเริ่มจากการเล่น Glissando ในจังหวะที่ช้าและได้โน้ตทุกโน้ตจาก Harmonic ก่อน หลังจากนั้นค่อยเร่งจังหวะให้เร็วขึ้นและลดตัวโน้ตใน Harmonics ลงและได้เป็นการเล่น Slur ที่สะอาดและสมบูรณ์

[15] William Vermeulen (1961 -) หัวหน้ากลุ่มฮอร์นของวง Houston Symphony Orchestra

4.2.3 เพลง Appel Interstellaire ประพันธ์โดย โอลิเวียร์ เมสเซียน

ในบทเพลงของเมสเซียน นั้นมีการใช้เทคนิคมากหลายชนิดโดยสำหรับผู้วิจัยพบว่ามีปัญหาในการแสดง 2 ปัญหาได้แก่

ปัญหาที่ 1 การใช้เทคนิคการปิดมือ (Hand Stopped)

ในดนตรีร่วมสมัยนั้น การใช้เทคนิคการปิดมือมีความยากมากขึ้นเนื่องจากไม่มีการกำหนดกุญแจเสียง ดังนั้นควรเริ่มต้นการซ้อมจากการใช้การเล่นโน้ตระดับเสียงกลางที่ง่ายและเพิ่มไปหาโน้ตที่ยากทั้งเสียงสูงและต่ำ ในภาพประกอบนี้ เป็นทำนองที่ต้องแสดงหลายครั้งและในครั้งที่สองจะต้องการให้เหมือนเสียงสะท้อนในหุบเขา ดังนั้นการเล่นให้ได้ระดับเสียงที่แม่นยำ เสียงเบาและไม่เพี้ยนเป็นสิ่งที่สำคัญ

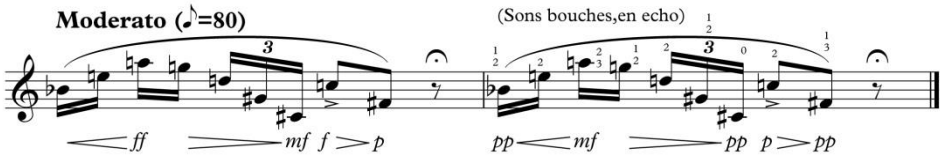

ภาพที่ 12 แสดงบทเพลง Appel Interstellaire ห้องที่ 32 - 33

ในการซ้อมการแสดงโน้ตปิดมือให้ได้ผลนั้น ดาเรน รอบบินส์ (Daren Robbins) ได้แนะนำว่ามี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ในการวางมือที่ถูกต้อง ให้เริ่มที่เล่นโน้ตเปิด หรือตัวโน้ต G4 หรือคอนเสิร์ต C โดยการทำมือเป็นรูปถ้วยเพียงเล็กน้อยโดยการนำนิ้วโป้งเข้าไปด้านข้างข้อนิ้วชี้ รูปแบบมือแบบนี้จะทำให้ปิดลำโพงของฮอร์นได้แน่นสนิท

ขั้นตอนที่ 2 เป็นเรื่องของการใช้ลมที่มากเพียงพอและสม่ำเสมอในการเล่นโน้ตเบา (Piano) แต่ในเวลาแสดงนั้นต้องใช้ความเร็วของลมระดับเทียบเท่ากับเมื่อเล่นโน้ตดัง (Forte) หรือดังมาก (Fortissimo) จึงจะได้เสียงที่แตกหรือ (Buzz) ตามที่นักประพันธ์ต้องการ

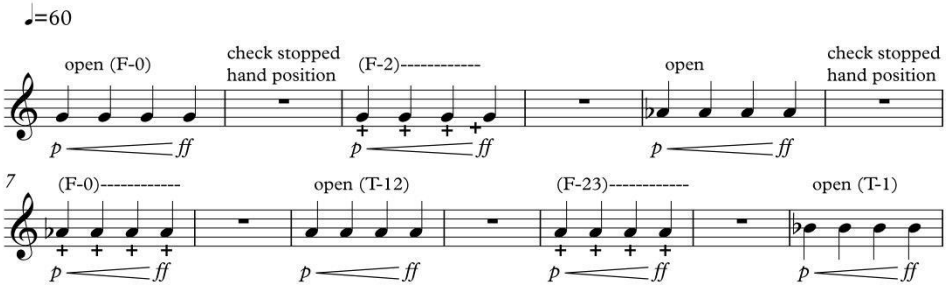

ภาพที่ 13 แบบฝึกหัดที่ 1 ของ James Boldin (Boldin)

จากบทความของเจมส์ โบลเดน[16] (James Boldin) นั้นได้แนะนำว่าในการซ้อมโน้ตปิดมือนั้นให้เริ่มที่โน้ตระดับเสียงกลางก่อนเป็นอันดับแรกแล้วค่อยเพิ่มในระดับเสียงสูงขึ้นทีละน้อย เป็นการเริ่มต้นในการซ้อมเทคนิคการปิดมือที่ถูกต้อง ในแบบฝึกหัดของฮอร์นในยุคคลาสสิกตอนต้นนั้น การเล่นเทคนิคการปิดมือนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเทคนิคการเลนฮอร์นธรรมชาติและมีความจำกัด ดังนั้นในเสียงธรรมชาติแต่ละช่วงเสียงจะมีความเพี้ยนและขาดความแม่นยำ ต่างกับเครื่องดนตรีฮอร์นในยุคปัจจุบันที่มีสองคีย์เป็นส่วนใหญ่ทำให้มีตัวเลือกของนิ้วมากขึ้น โดยเฉพาะตั้งแต่ตัว B4 หรือ Concert E เป็นต้นไป

ในบทความของ Boldin ยังแนะนำนิ้วของเครื่องคีย์ Bb ที่มีการนำมาใช้ประกอบเทคนิคการปิดมือในระดับเสียงสูงด้วย ดังตาราง

ทดเสียงขึ้นครึ่งเสียงโดยกดคีย์ Bb		ทดเสียงขึ้นหนึ่งเสียงโดยกดคีย์ Bb		ทดเสียงลงครึ่งเสียงโดยกดคีย์ Bb	
B	T13	F	T3	B	T1
C	T23	F#	T23	C	T2
C#	T12	G	T3		
D	T1	G#	T1		
D#	T2	A	T2		
E	T	A#	T		

ตารางที่ 2 การกดนิ้วคีย์ Bb เพิ่มเติมสำหรับเสียงสูงของ James Boldin

[16] James Boldin รองศาสตราจารย์ฮอร์นประจำมหาวิทยาลัย University of Louisiana-Monroe

จะเห็นได้ว่าเมื่อนำการกดนิ้วที่ได้ระดับเสียงที่มีความแม่นยำมากกว่าดังนั้นจะช่วยให้ผู้แสดงสามารถแสดงได้ง่ายขึ้นในระดับเสียงสูง และทำให้การตีความมีความแม่นยำมากขึ้นเหมือนกับที่นักประพันธ์ต้องการมากขึ้นในการแสดงสดอีกด้วย

จากการสัมภาษณ์ โจ เคิร์ทลีย์ (Joe Kirtley, 1946 -) ได้แนะนำว่าเขาเริ่มใช้นิ้ว Bb หรือการกดนิ้วโป้งตั้งแต่ตัว C#5 เป็นต้นไป แต่ใช้การกดนิ้วทดเสียงขึ้นครึ่งเสียงทั้งหมด นอกจากนั้นยังได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าควรซ้อมเทคนิคการปิดมือเพิ่มในการวอร์มเครื่องประจำวัน และต้องสามารถเล่นทั้งเสียงที่นุ่มนวลและเสียงแตกด้วย และสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมของเพลง

ในการฝึกซ้อมเทคนิคการปิดมือให้ได้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นิพัต กาญจนะหุต ได้แนะนำให้ทดลองนำเอาแบบฝึกหัดของฟิลลิป ฟาร์คัส (Philip Farkas, 1914 - 1992) หน้า 69 มาใช้เพิ่มเติมในการซ้อมประจำวัน

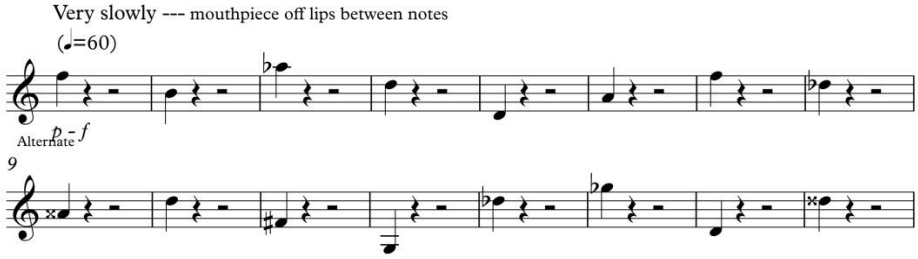

ภาพที่ 14 แบบฝึกหัดของ Philip Farkas เรื่องความแม่นยำในการออกเสียงโน้ต หน้า 69

นิพัตได้ให้ความเห็นว่าหากผู้วิจัยสามารถฝึกซ้อมโน้ตที่ต้องใช้ความจำเสียง และสามารถฝึกจนเล่นได้ถูกต้องแล้ว การเล่นเทคนิคการปิดมือในแบบฝึกหัดนี้จะยากขึ้นเพราะต้องมีการทดเสียงเพิ่มขึ้นอีก แบบฝึกหัดนี้เมื่อนำมาฝึกซ้อมแล้วได้ประโยชน์เหมาะกับเพลงร่วมสมัยที่ใช้ในการแสดงเดี่ยวครั้งนี้

ปัญหาที่ 2 การเล่นเสียงสูง

Appel Interstellaire เป็นเพลงที่มีใช้ระดับเสียงของฮอร์นตั้งแต่โน้ตต่ำที่สุดโน้ตคอนเสิร์ต Db2 ไปจนสูงที่สุดโน้ต F6 สูง ผู้วิจัยต้องการฝึกซ้อมให้สามารถเล่นเสียงสูงได้ดี มีความแม่นยำและมีความทนทานและสามารถแสดงได้ตลอดจนจบการแสดง ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกหัดของแสตมป์และนำมาประยุกต์ใช้สำหรับโน้ตที่แตกต่างกัน

จากการสัมภาษณ์ กฤษณ์ วิกรวงษ์วานิชได้ให้คำแนะนำว่า ให้เริ่มด้วยการฝึกซ้อม long tone จากเสียงกลางที่เล่นได้ดีก่อน หลังจากนั้นเพิ่มสูงขึ้นทีละครึ่งเสียงจนถึงโน้ตสูงสุดทุกวัน และหาจุดที่เสียงดีที่สุดของแต่ละโน้ต ในการฝึกต้องใช้ลมที่เพียงพอและปากที่มีความแข็งแรงด้วย สำหรับแบบฝึกหัดให้เลือกระดับเสียงกลางถึงสูงจาก แบบฝึกหัดมาตรฐานเช่น Kopprach, Kling, Maxim Alphonse และ Gallay เป็นต้น

นิพัตได้ให้ความเห็นว่าให้ทดลองใช้เทคนิคของคาร์ไมน์ คารูโซ (Carmine Caruso, 1904 - 1987)[17] เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในตอนท้ายสัปดาห์ของการซ้อม แต่ในขณะเดียวกันควรเริ่มด้วยแบบฝึกหัดมาตรฐานของฟาร์คัส เช่น แบบฝึกหัดที่ 32 ถึง 38

ภาพที่ 15 แบบฝึกหัดของ Carmine Caruso เรื่องความทนทานในการเล่น มีชื่อแบบฝึกหัดว่า The Six Notes (Landsman)

ในการซ้อมแบบฝึกหัดของคารูโซนั้นควรให้ความสำคัญกับการแบ่งกลุ่มจังหวะและการเริ่มโน้ตโดยไม่ใช้ลิ้น และการหายใจทางจมูกในการซ้อมทำให้ร่างกายสามารถจดจำความรู้สึกหรือตำแหน่งของปากได้อย่างแม่นยำ และการแบ่งจังหวะทำให้ผู้ซ้อมสามารถเริ่มโน้ตได้อย่างแม่นยำอีกด้วย ในแบบฝึกหัดแรก The Six Notes มีระดับเสียงไม่เกินคู่แปดเท่านั้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าต้องการให้ร่างกายจดจำความถูกต้องในการเล่นโน้ตแต่ละโน้ตได้ดีที่สุด และเพิ่มความทนทานทีละน้อย อาจารย์ที่สอนการซ้อมแบบคารูโซนั้นเน้นว่าห้ามซ้อมแบบคารูโซเพียงอย่างเดียวแต่ต้องมีการซ้อมกับแบบฝึกหัดอื่นปกติด้วย

[17] Carmine Caruso (1904 - 1987) นักดนตรีและอาจารย์สอนเครื่องลมทองเหลืองที่มีชื่อเสียงจากนิวยอร์ค สหรัฐอเมริกา

4.2.4 เพลง Trio for Violin, Horn and Piano ประพันธ์โดย อีริค อีเวเซน

ในท่อนที่หนึ่งนั้นอีเวเซนต้องการให้ฮอร์นแสดงบทเพลงประเภทเชมเบอร์สอดคล้องกับเครื่องไวโอลิน แต่ด้วยธรรมชาติของเครื่องดนตรีที่แตกต่างกันมาก โดยเฉพาะเรื่องการออกเสียง (Articulation) การเล่นเลกาโต และควบคุมการเล่นฮอร์นระดับเสียงเบา ดังนั้นปัญหาในบทเพลงนี้คือฮอร์นต้องสามารถแสดงได้สอดคล้องกับไวโอลินอย่างเป็นธรรมชาติ ต้องมีความสามารถในการออกเสียงที่นุ่มนวล และสามารถควบคุมประโยคเพลงได้ระดับเสียงเบาและยาวเพียงพอ

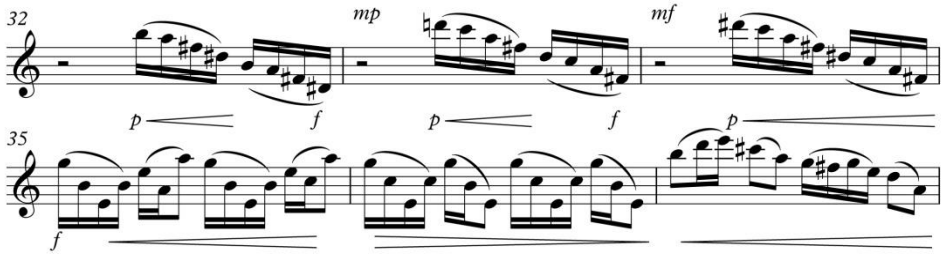

ภาพที่ 16 แสดงบทเพลง Trio for Violin, Horn and Piano ท่อนที่ 1 แนวไวโอลินห้องที่ 32 - 37

ในโน้ตตัวอย่างของไวโอลินในท่อนที่หนึ่งห้องที่ 32 - 37 จะเห็นได้ว่ามีการเล่นเชื่อมเสียงถึงแม้ว่าจะมีการข้ามสาย เครื่องดนตรีไวโอลินยังมีการเล่นที่เป็นธรรมชาติมากกว่าเครื่องเป่า

ภาพที่ 17 แสดงบทเพลง Trio for Violin, Horn and Piano ท่อนที่ 1 แนวฮอร์นห้องที่ 31 - 38

ในโน้ตตัวอย่างของฮอร์นในท่อนที่หนึ่งห้องที่ 31 - 38 จึงมีความยากในการที่จะต้องเล่นให้ได้คล้ายและสอดคล้องกับการออกเสียงของเครื่องสายมากที่สุด

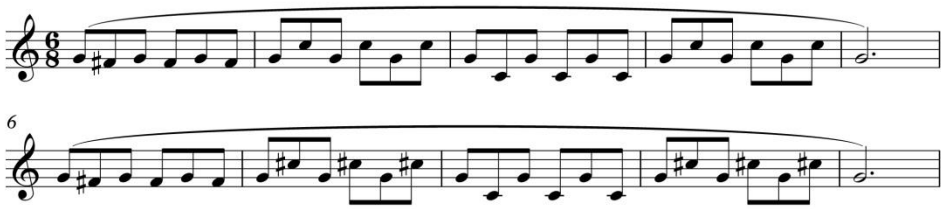

ภาพที่ 18 แบบฝึกหัด Slur Exercises ของ James Stamp หน้า 21

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกเอาแบบฝึกหัด Lip Slur ของแสตมป์มาช่วยในการซ้อมเพื่อการพัฒนาคุณภาพในการเล่นเสียงที่ต่อกันให้ได้สะอาด และจะช่วยได้ในเวลาที่มีการกดวาล์วสลับกันจะช่วยให้ความเร็วลมนั้นสม่ำเสมอมากขึ้นและลดความปั่นป่วน (Turbulence) ของความเร็วลม

ภาพที่ 19 แสดงบทเพลง Trio for Violin, Horn and Piano ท่อนที่ 2 แนวฮอร์น ห้องที่ 1 - 11

ในท่อนที่สอง Allegro Vivace นั้นเป็นการเล่นในจังหวะ 6/8 เหมือนกับจังหวะรอนโด ผู้วิจัยได้พบปัญหาในการตัดลิ้นที่ชัดเจนในท่อนที่ 2 เพราะผู้ประพันธ์ได้เลือกที่จะวางเครื่องหมายเน้นไว้ในโน้ตที่ต่างจากจังหวะตกทำให้ดนตรีเกิดความน่าสนใจมากขึ้น สำหรับผู้วิจัยนั้น การที่จะเล่นเครื่องหมายเน้นในจังหวะยกให้ได้ผลต้องมีการเตรียมตัวเป็นพิเศษ ผู้วิจัยได้เลือกนำเอาแบบฝึกของ Arban ในการตัดลิ้นและออกเสียงและนำมาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อม

ภาพที่ 20 แสดงแบบฝึกหัด Arban แบบฝึกหัดที่ 30

ในแบบฝึกหัดของ Arban เลขที่ 30 นี้ในตอนต้นผู้แสดงต้องมีการออกเสียงเน้นให้ชัดเจน ผู้วิจัยสามารถฟังได้ชัดกว่าเมื่อมีการเล่นให้สั้นลงแบบ Staccato ตามแบบฝึกหัด ดังนั้นในการซ้อมและการแสดงนั้น จะให้ความสำคัญในการซ้อมการออกหัวเสียงอย่างเต็มที่ ทำให้การแสดงจริงเหมือนอย่างที่นักประพันธ์ต้องการมากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การแสดงเดี่ยวฮอร์นระดับมหาบัณฑิตศึกษาโดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประวัติของเครื่องดนตรีและผู้ประพันธ์ ตลอดจนตำรา แบบฝึกหัดและเทคนิค เพื่อนำมาใช้เป็นองค์ความรู้ในการฝึกซ้อมและแก้ไขปัญหาในการแสดงเดี่ยวได้อย่างราบรื่นและสามารถสื่อสารกับผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ
โดยมีการแสดงทั้งหมด 4 เพลงดังนี้

1. Concerto for Horn and Orchestra in Eb, KV.447 ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart
2. Nocturne for Horn and Piano Op.35 No.10, ประพันธ์โดย Reinhold Glière
3. Appel Interstellaire, ประพันธ์โดย Olivier Messiaen
4. Trio for Violin, Horn and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen

5.1 สรุปผลการวิจัย

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการเลือกบทเพลงเพื่อที่จะแสดงเดี่ยวแล้วนำไปฝึกซ้อมเพื่อค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้น จากตำรา แบบฝึกหัดและแหล่งความรู้ จากนั้นได้นำปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 4 ท่านได้แก่

1). อาจารย์ กฤษณ์ วิกรวงษ์วานิช อาจารย์ฮอร์นประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2). อาจารย์ ดร. นิพัต กาญจนะหุตอาจารย์ประจำคณะมนุษย์ศาสตร์ สาขาดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3). อาจารย์ โจ เคิร์ทลีย์ (Joe Kirtley) อาจารย์ประจำ Hong Kong Academy for Performing Arts

4). อาจารย์ ดาเรน รอบบินส์ (Daren Robbins) อาจารย์ประจำ วิทยาลัยดุริยางคศิลป มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้เชี่ยวชาญได้มีความเห็นตรงกันและมีวิธีแก้ไขไปในทางเดียวกัน ได้พบแนวทางในการแก้ปัญหาดังนี้

1). ปัญหาการหายใจ ผู้วิจัย ได้ใช้แบบฝึกหัดและแนวคิดของ Arnold Jacob มาฝึกซ้อมและประยุกต์ใช้คือ 1. แบบฝึกหัดการกลั้นหายใจก่อนจะเริ่มการซ้อม และ 2. แบบฝึกหัดการหายใจเพื่อจำลองการหายใจก่อนการเล่นจริงกับเครื่องดนตรี

2). ปัญหาการเล่นเสียงสูง ผู้วิจัยเลือกแบบฝึกหัดของแสตมป์เป็นการช่วยให้กล้ามเนื้อริมฝีปากมีความยืดหยุ่นและทนทาน จากความเห็นของกฤษณ์ และ นิพัต มีความเห็นตรงกันว่าควรเริ่มการซ้อมจากระดับเสียงที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดจากการซ้อมพื้นฐานและแบบฝึกหัดมาตรฐานจากยากไปหาง่ายเพื่อเสียงมีคุณภาพสม่ำเสมอทุกช่วงเสียง และเพิ่มความทนทานของกล้ามเนื้อท้ายสัปดาห์โดยการใช้แบบฝึกหัดของคารูโซ

3). ปัญหาเรื่องเทคนิคการปิดมือ ผู้วิจัยได้ฝึกซ้อมแบบฝึกหัดของ โบลเดน ประกอบกับมีตัวเลือกกดนิ้วที่เพิ่มมากขึ้น โดยโบลเดน และรอบบินส์ได้เพิ่มเติมเรื่องการฝึกซ้อมทั้งการหายใจและการวางมือที่ถูกต้อง ในการเล่นให้ได้ความแม่นยำมากยิ่งขึ้น นิพัตได้แนะนำให้ประยุกต์ใช้แบบฝึกหัดของฟาร์คัสเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มความแม่นยำ

4). การฝึกซ้อมเนเชอรัล ฮอร์นเป็นข้อเพิ่มเติมมาจากการปิดมือ ผู้วิจัยได้ใช้การซ้อมเนเชอรัล ฮอร์นเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการแสดงเพลงของโมสาร์ท โดยนำเอาแบบฝึกหัดของฟรานซ์ และการใช้เทคนิคของโบลเดน และรอบบินส์ในการวางมือเป็นต้นแบบ

5.2 อภิปรายผล

1). การแก้ปัญหาในการหายใจ ผู้วิจัยได้นำวิธีการซ้อมของเจคอบมาประยุกต์ใช้กับการซ้อมประจำวันทำให้การแสดงเพลง Nocturne ประพันธ์โดยเกลียร์ เพลง Concerto No.3 ประพันธ์โดยโมสาร์ทท่อนที่ 2 และเพลง Trio for Violin, Horn and Piano ประพันธ์โดยอีเวเซนซึ่งเป็นเพลงจังหวะช้าและต้องการประโยคเพลงที่ยาวได้ง่ายขึ้นและได้เสียงที่มีความสม่ำเสมอตลอดทั้งประโยคเพลง

2). การแก้ปัญหาการเล่นเสียงสูง ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดของแสตมป์ กฤษณ์ และ นิพัต เรื่องคารูโซเพื่อฝึกซ้อมทำให้สามารถแสดงได้ราบรื่นจนจบการแสดงโดยมีทั้งความยืดหยุ่นที่เพียงพอ และสามารถเล่นเสียงสูงในเพลง Appel Interstellaire ได้เสียงที่กังวานและแม่นยำ

3). การแก้ปัญหาเทคนิคการปิดมือ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของโบลเดนเรื่องการเริ่มต้นการซ้อมจากระดับเสียงกลาง การมีตัวเลือกกดนิ้ว (Alternate Fingering) (Rider) หรือการกดนิ้วทีมีรูปแบบต่างกันแต่ได้เสียงเหมือนกัน ในคีย์ Bb และการใช้ลมให้เพียงพอและการฝึกซ้อมการวางมือของรอบบินส์ทำให้สามารถแสดงเพลง Appel Interstellaire ที่ต้องใช้เทคนิคการปิดมือได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งระดับเสียงเบาและดัง และการทำเทคนิค เสียงสะท้อนในเพลงได้ดี

4). การใช้เทคนิคการซ้อมเนเชอรัล ฮอร์น มาประยุกต์ใช้กับเพลง Horn Concerto No.3 ได้ผลโดยเฉพาะการนำเอาแบบฝึกหัดเนเชอรัล ฮอร์นของฟรานซ์และการใช้แบบฝึกหัดโบลเดนทำให้ทราบถึงเสียงและสไตล์การเล่นที่ถูกยุคสมัยคลาสสิกของโมสาร์ท

5.3 ข้อเสนอแนะ

การแสดงเดี่ยวฮอร์นที่สยามรัชดา ออดิทอเรียมได้จัดขึ้นในวันศุกร์ที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 เวลา 19.00 น. โดยมีผู้ชมได้ให้การตอบรับเป็นอย่างดีและเป็นส่วนหนึ่งที่สมบูรณ์ของการศึกษาระดับมหาบัณฑิต

จากการศึกษาวิจัยพบว่า มีข้อเสนอแนะ 2 ประการได้แก่

1). สามารถนำเอาองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเตรียมตัวซ้อมและการแสดงไปใช้กับเพลงอื่นที่ยากขึ้น หรือบทเพลงที่มีความคล้ายคลึงกันทั้งในสไตล์การเล่น หรือยุคสมัยของบทเพลงที่คล้ายกันสามารถบรรเลงได้ดียิ่งขึ้น

2). การจัดเวลาการเตรียมตัวแสดงให้ได้ประสิทธิภาพมากขึ้น นักดนตรีควรกำหนดให้มีเวลาฝึกซ้อมที่พอควรและมีเวลามากพอในแต่ละวัน ซึ่งนอกเหนือจากการฝึกซ้อมทั่วไปแล้วยังต้องใช้เวลาให้เพียงพอในการค้นคว้าตำราและแบบฝึกหัด การฟังการแสดงของศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติตั้งแต่ในอดีต อีกทั้งในการซ้อมต้องมีการทดลองใช้แบบฝึกหัดต่างเครื่องดนตรีซึ่งสามารถนำมาประกอบการซ้อมและแก้ปัญหาได้อย่างดี ตลอดจนสามารถเพิ่มสมาธิและความแข็งแรงและความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ ดังนั้นการยืดเวลาการเตรียมตัวล่วงหน้านานขึ้นและมีการแสดงก่อนรอบจริงหลายครั้ง จะทำให้การแสดงเดี่ยวรอบจริงดำเนินไปได้ตลอดโดยไม่เหนื่อยเกินไปและแสดงได้อย่างไพเราะและได้คุณภาพสูงสุด

รายการอ้างอิง

Ball, M. *Oliver Messiaen.* Retrieved October 10, 2016 http://www.oliviermessiaen.org/messbiog.html

Boldin, J. *Stopped Horn, Muted Horn and More*. Retrieved September 08, 2017 http://www.ulm.edu/~boldin/Documents/2007%20LMEA%20Presentation.pdf

Ericson, J. (2558). *The Natural Horn and Its Technique*. Retrieved 12 ธันวาคม 2558 http://www.public.asu.edu/~jqerics/natural_horn.htm

Franz, O. (1969). *Complete Method for the French Horn*. Boston: C. Fischer.

Gallay, J. F. (1988). *Méthode pour le Cor: op.* 54. Kirchenheim: H. Pizka.

Humphries, J. (2000). *The Early Horn: a Practical Guide*. Cambridge: Cambridge University Press.

Kastner, G. (2001). *Manuel Général de Musique Militaire: a Lusage des Armées Françaises*. Genève: Minkoff.

Landsman, J. *The Six Notes*. Retrieved September 8, 2015 https://s3.amazonaws.com/julielandsman/sixnotes.pdf

Pilafian, P. S. a. S. (2011). *The Breathing Gym: Exercises to Improve Breath Control and Airflow*. Mesa, AZ: Focus on Music.

Rhodes, S. L. *4 Harmoniemusik and the Classical Wind Band*. Retrieved December 13, 2015 https://www.lipscomb.edu/windbandhistory/rhodeswindband_04_classical.htm

Rider, W. *Fingering Chart*. Retrieved December 12, 2015 http://www.wendellworld.com/html/FingeringChart.pdf

Schnadt, J. Reinhold M. Glière, *Composer and Music Teacher*, accessed. Retrieved December 12, 2015 http://www.reinholdgliere.net/index8.htm

Thomas, J. S. a. S. (2005a). *Warm-ups and Studies: Trumpet and other Brass Instruments*. Vuarmerens: Switz.

Thomas, J. S. a. S. (2005b). *Warm-ups and studies: trumpet and other brass instruments*. Vuarmerens: Editions Bim.

Tung, M. (2009). "*Dale Clevenger: Performer and Teacher"*. D.M.A. School of Music: The

Ohio State Unversity.

พันธ์เจริญ, ณ. (2547). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พันธุ์เจริญ, ณ. (2547). *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สุปรีติ อังศวานนท์
วัน เดือน ปี เกิด	1 มกราคม 2522
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	2543 ปริญญาตรี New England Conservatory of Music
	2562 ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	168/2 พหลโยธิน 30 จตุจักร กรุงเทพ 10900